

„Buďte věrni Duchu Božímu a dejte se jím vést, buďte služebníky všech, tak jako Kristus. Neboť on nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil...“

(modlitba biskupa nad biřmovanci)

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Martina Davídka	3
Duchovní slovo	
Poselství Svatého otce Františka k 1. Světovému dni prarodičů a seniorů	4
Výzva pamětníkům	
Dokumentaristé Paměti národa hledají svědky	5
Ohlédnutí	
Pout' ke sv. Zdislavě do Jablonného	6
Slavnost Těla a Krve Páně v Litoměřicích	8
Životní jubileum	
Ústecký arciděkan oslavil 70. narozeniny	8
Události	
Litoměřická diecéze má nového kněze	9
Noc kostelů 2021	10
Z historie	
Střípky ze života bl. Dominika Zavřela	16
Představujeme	
Představujeme knihu o Zahořanech	18
Z diecéze	
Záchrana bohosudovských varhan	19
Napsali jste	
Famí projekt Medovniky pro zdravotníky	20
Příspěvky z diecéze	21
Personalie	21
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	22
Kalendárium	
Kalendárium na červenec a srpen	23
Zprávy	
Zprávy z diecéze	24
Charita	
Diecézní charita Litoměřice pomáhá	26
Charita Lovosice - Pomáhání	27
Pozvánky	
Knižní nabídka a pozvánky	28
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	31

Na obálce:
Matěj Špringl
s otcem biskupem
při biřmování
v kostele
Všech svatých
v Litoměřicích

Foto:
Dominik Faustus

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
26. ročník • 3. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Je velkou radostí, že se život zvolna vrací k normálu, a to nejen v občanské společnosti, ale i v našich kostelech a kaplích. Bylo to „cítit“ již na jaře, kdy jsme sice ještě chodili zahalení respirátory a měli v našem okolí nejen nemocné, ale i zemřelé v důsledku pandemie. Modlili jsme se za uzdravení celé země, ale také za ty, kteří nás v uplynulém období předešli do věčnosti a s nimiž se před Boží tvář jednou chceme setkat. Naše jarní myšlenky však již směřovaly také k probouzející se přírodě a otevírajícím se možnostem.

V litoměřické diecézi k tomu bezesporu patřila pout' k naší diecézní patronce sv. Paní Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Atmosféru této pouti zachytil i náš časopis. Na obrázcích je vidět, že poutníci nebyli jen z litoměřické diecéze, ale přijel i autobus Diecéze ostravsko-opavské se sochou, kterou pan biskup při mši požehnal. Když už jsme v myšlenkách u dominikánské rodiny, nezapomněli jsme ani na nového blahoslaveného, a to sice Dominika Zavřela, který ve své době, kdy se formovalo jeho duchovní povolání, pobýval i v Litoměřicích. Ostatně, jak zde také můžeme vidět, toto diecézní město zažilo o Slavnosti Těla a Krve Páně opět eucharistický průvod do katedrály. Procesí se samozřejmě konala i v mnoha dalších farnostech.

Událostí se stala letošní Noc kostelů, kterou si na těchto stránkách můžeme výrazně připomenout. Přes všechny problémy se nakonec přihlásily přes dvě stovky kostelů a kaplí. Tím se litoměřická diecéze zařadila v počtu přihlášených sakrálních objektů na druhé místo, hned za pražskou arcidiecézi. Bylo obdivuhodné sledovat úsilí křesťanských společenství, která se s velkou odvahou pustila do plánování této události. Patří jim vedle obdivu i dík za všechny, kteří se mohli nyní již volněji duchovně nadechnout a také pomodlit v místech, která byla doposud uzavřena či málo přístupná.

Připomněli jsme si několik významných kněžských výročí a mohli se radovat z novokněze Christophera, který v katedrále sv. Štěpána přijal z biskupových rukou kněžské svěcení. Také se konalo na sklonku jara mnoho svateb, které byly odkládány pro zákaz scházení většího množství lidí. Obě sociální svátosti, totiž svátost manželství i svátost kněžství, se doplňují. Pokud by nebyla svátost manželství, církev by skončila po stránce přirozené, ale pokud by nebyla svátost kněžství, následoval by konec církve po stránce nadpřirozené. Můžeme tedy děkovat Bohu za tento dar pro diecézi a také vyprošovat požehnání vznikajícím rodinám, aby v nich nejen vyrostli dobří křesťané, ale aby Bůh dal vzniknout i novým kněžským a zasvěceným povoláním.

Velikou radostí pak byla doposud odkládaná biřmování ve farnostech. Svátost křesťanské dospělosti přijímali nejen mladí, kteří se na to připravovali delší dobu, ale někdy je doplnili i poněkud starší křesťané, kteří si uvědomovali, že jejich duše získá touto svátostí novou kvalitu. Kéž ji neztratí, a to, co zde začíná, dovedou až ke křesťanské zralosti. Ohlédnutí za letošním biřmováním zachycuje fotogalerie.

V časopise nemohou chybět ani stránky týkající se Charity. Na jaře a počátku léta 2021 bylo třeba kromě obvyklé činnosti, charitní pomoci na různých úrovních. Nelze zapomenout ani na pomoc při povodních na Děčínsku.

Výhled do budoucích měsíců nám otevírají pozvánky a kalendárium, ale také různé personální změny nám mohou naznačit, že Duch Boží prostupuje naši diecézi s novou silou, a jistě má pro nás připravená mnohá překvapení. Kéž jsme tedy těmi, kteří se jím dají proniknout a po prázdninovém odpočinku vstoupíme jím obcerstveni do škol, zaměstnání či jiných činností. K tomu ať nám vyprošuje milost i naše sv. Paní Zdislava.

Mons. Martin Davídek
Generální vikář

Poselství Svatého otce Františka k 1. Světovému dni prarodičů a seniorů

25. července 2021

„Já jsem s tebou po všechny dny“

Milí dědečkové, milé babičky!

„Já jsem s tebou po všechny dny“ (srov. Mt 28,20) je příslib, který dal Pán učedníkům předtím, než vystoupil na nebe, a který dnes opakuje i tobě, milý dědečku a milá babičko. Tobě. „Já jsem s tebou po všechny dny“ jsou slova, jimiž bych se rád jako římský biskup a jako senior, stejně jako ty, na tebe obrátil u příležitosti prvního Světového dne prarodičů a seniorů; celá církev je ti nablízku – lépe řečeno je nám nablízku: má o tebe starost, má tě ráda a nechce tě nechat samotného!

Vím dobře, že toto poselství se k tobě dostává v těžké době. Pandemie byla neočekávanou a zuřivou bouří, která se snesla na život každého, ale nám starým připravila specifickou zkoušku, zkoušku mnohem tvrdší. Mnozí z nás onemocněli a někteří odešli, nebo viděli, jak dohasíná život jejich manželských partnerů a jejich drahých. Mnozí byli nuceni žít po velmi dlouhou dobu izolování v samotě.

Pán zná všechna naše utrpení přítomné doby. On je po boku těch, kdo prožívají bolestnou zkušenost, že jsou odsunuti stranou. Naše samota – kvůli pandemii ještě tvrdší – mu není lhostejná. Tradice vypráví, že i svatého Jáchyma, Ježíšova dědečka, odloučili od jeho společenství, protože neměl děti. Jeho život – stejně jako život jeho manželky Anny – byl považován za zbytečný. Ale Pán mu poslal anděla, aby ho utěšil. Když celý smutný zůstal za branami města, zjevil se mu Pánův posel, aby mu řekl: „Jáchyme, Jáchyme, Pán vyslyšel tvou vytrvalou modlitbu.“¹ Na jedné známé Giottově fresce² se ukazuje noční výjev; je to jedna z bezesných nocí, kdy se navracejí vzpomínky, starosti a touhy, na něž jsme mnozí z nás zvyklí.

Avšak i když se všechno zdá temné jako v těchto měsících pandemie, Pán i nadále posílá *anděly*, aby utěšili naši samotu a opakovali nám: „Já jsem s tebou po všechny dny.“ Říká to tobě, říká to mně, říká to všem. Právě to je smysl tohoto Dne. Přál jsem si, aby se poprvé slavil v letošním roce, po dlouhé izolaci a při stále pomalém návratu ke společenskému životu; aby ke každému dědečkovi a každému starému muži, ke každé babičce a každé staré ženě – zvláště k těm, kdo jsou mezi námi nejosamělejší – přišel na návštěvu *anděl*!

Někdy bude mít tvář našich vnuků, jindy našich příbuzných, dávných přátel nebo těch, které jsme poznali právě v této těžké době. V tomto období jsme se nauči-

li chápat, jak důležitá jsou pro každého z nás objetí a návštěvy. Jak mě rmoutí, když vím, že na některých místech to ještě stále není možné!

Ilustraci foto: pixabay.com

Avšak Pán nám posílá své posly i prostřednictvím Božího slova. On nedopouští, aby v našem životě někdy chybělo. Přečtěme si každý den stránku z evangelia, modleme se žalmy, čtème proroky! Budeme dojati z Pánovy věrnosti. Písmo nám rovněž pomůže pochopit, co Pán dnes žádá od našeho života. On totiž posílá dělníky na svou vinici v každou denní hodinu (srov. Mt 20,1–16) a v každém období života. Já sám mohu dosvědčit, že jsem dostal povolání stát se římským biskupem, když jsem už dosáhl, abych tak řekl, důchodcovského věku a nepředstavoval jsem si, že dokážu dělat ještě něco nového. Pán je nám vždy blízko, vždycky s novými výzvami, s novými slovy, se svou útěchou, ale je nám vždycky blízko. Vy víte, že Pán je věčný a nikdy neodchází do penze. Nikdy.

V Matoušově evangeliu říká Ježíš apoštolům: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“ (28,19–20). Tato slova se dnes obracejí i na nás a pomáhají nám, abychom lépe pochopili, že našim povoláním je chránit kořeny, předávat víru mladým a starat se o malé. Poslouchejte dobře: Jaké je naše povolání dnes, v našem věku? Chránit kořeny, předávat víru mladým a starat se o malé. Na to nezapomínejte.

Nezáleží na tom, kolik je ti let, jestli ještě pracuješ nebo už ne, jestli jsi zůstal sám nebo máš rodinu, jestli ses stal prarodičem v mladším nebo v pozdějším věku, jestli jsi ještě samostatný nebo už potřebuješ asistenci; protože neexistuje věk odchodu do penze od úkolu hlásat evangelium, od úkolu předávat tradice vnukům. Je třeba se vydat na cestu a především vyjít ze sebe a začít něco nového.

I pro tebe existuje obnovené povolání v tomto rozhodném dějinném okamžiku. Zeptáš se: „Ale jak je to možné? Moje síly se vyčerpávají a nemyslím si, že už toho tolik zmůžu. Jak se mohu začít chovat jiným způsobem, když žiji podle svých navyklých pravidel? Jak se mohu věnovat někomu, kdo je ještě chudší, když tolik musím myslet už jen na svou rodinu? Jak mohu rozšířit svůj pohled, když mi není dovoleno vyjít ani ze svého bydliště? Není snad moje samota příliš těžkým balvanem?“ Kolik z vás si klade tuto otázku: „Není snad moje samota příliš těžkým balvanem?“ I samotnému Ježíšovi byla adresována otázka tohoto druhu, když se ho Nikodém ptal: „Jak se může člověk narodit, když je starý?“ (Jan 3,4). To se může stát – odpovídá Pán – když otevřeme své srdce pro působení Ducha Svatého, který vane, kam chce. Se svobodou, kterou má, vchází Duch Svatý všude a koná, co chce.

Jak jsem vícekrát opakoval, z krize, do níž nás svět vrhá, nevyjdeme stejní: vyjdeme jako lepší, nebo horší. „Kéž Bůh dá [...] aby to nebyla jen další v řadě nesčetných tragédií v dějinách, ze které nebudeme schopni se poučit – máme tvrdou hlavu. Kéž nezapomeneme na všechny ty staré lidi, kteří zemřeli kvůli nedostatku respirátorů [...] Kéž tato nesmírná bolest není zbytečná, ale pobídne nás, abychom učinili rozhodný krok k novému životnímu stylu. Kéž jednou provždy objevíme, že potřebujeme jeden druhého a že jsme jeden druhému dlužníky, aby naše lidská rodina znovu ožila.“³ Nikdo se nezachrání sám. Jsme dlužníci jedni druhých. Všichni jsme bratři a sestry.

V této perspektivě bych ti chtěl říci, že je tě zapotřebí pro vytváření zítřejšího světa v bratrství a sociálním přátelství; světa, v němž budeme žít – my se svými dětmi a vnuky –, až se bouře utiší. Všichni „se zapojme aktivně do obnovy a podpory naší zraněné společnosti“.⁴ Mezi různými pilíři, které mají podírat tuto novou stavbu, jsou tři, které ty můžeš vztyčovat lépe než ostatní. Tři pilíře: *sny*, *paměť* a *modlitba*. Pánova blízkost dodá síly i těm nejkřehčím z nás, aby se vydali na nové cesty – na cesty snů, paměti a modlitby.

Prorok Joel jednou vyslovil tento příslib: „Vaši starci budou mít věštecké sny a vaši jinoši užíjí vidění“ (3,1). Budoucnost světa je ve spojení mezi mladými a starými. Kdo jiný než mladí může převzít sny starců a nést je vpřed? Ale proto je třeba i nadále snít; sny o spravedlnosti, o míru a o solidaritě umožňují, aby naši

DOKUMENTARISTÉ PAMĚTI NÁRODA HLEDAJÍ SVĚDECTVÍ!

mladí měli nová vidění a aby se mohla budoucnost vytvářet společně. Je třeba, abys i ty svědčil, že z prožité zkoušky lze vyjít obnovený. A jsem si jistý, že nebude jediná, protože ve svém životě jsi měl mnoho dalších zkoušek a dokázal ses z nich dostat. Pouč se i z těchto zkušeností, aby ses z toho dostal i teď.

Sny jsou proto propleteny s *pamětí*. Mám na mysli to, jak cenná je bolestná zkušenost války a nakolik se z ní nové generace mohou poučit o hodnotě míru. A ti z vás, kdo zažili bolest války, mají toto poselství předávat dál. Udržovat živou paměť je skutečným posláním každého starce: mít živou paměť a přinášet ji druhým. Edith Brucková, která přežila drama holokaustu, řekla, že „osvítit byt' i jen jediné vědomí stojí za námahu a bolest, abychom si udrželi živou vzpomínku na to, co se stalo“. A pokračuje: „Pro mě je paměť životem.“⁵ Mám na mysli také své prarodiče i ty z vás, kdo museli emigrovat a vědí, jak krušné je opustit vlastní domov, stejně jako to dnes prožívají mnozí, kteří hledají svou budoucnost. Paměť může pomáhat v budování lidštějšího a přívětivějšího světa. Bez paměti však nelze budovat nic; bez základů dům nikdy nepostavíš. Nikdy. A základem života je paměť.

A konečně *modlitba*. Jak jednou řekl můj předchůdce papež Benedikt, svatý stařec, který se i nadále modlí a pracuje pro církev: „Modlitba starých lidí může chránit svět a pomáhat mu výrazněji než námaha mnohých.“⁶ To řekl téměř na konci svého pontifikátu v roce 2012. Je to krásné. Tvá modlitba je cenným zdrojem; je to jedna plíce, které se nemůže církev ani svět odříkat.⁷ Zvláště v dnešní době, tak obtížné pro lidstvo, kdy se všichni na jedné loďce plavíme po rozbouraném moři pandemie, není tvá modlitba za svět a za církev marná, ale naznačuje všem, že mají pokojně důvěřovat v dosažení přístavu.

Milá babičko, milý dědečku, závěrem svého poselství bych chtěl i tobě poukázat na příklad jednoho blahoslaveného – brzy svatého – Charlese de Foucaulda. Žil jako poustevník v Alžírsku a v tomto periferním prostředí „vyjádřil přání cítit se jako bratr každého člověka“.⁸ Příběh jeho života ukazuje, že i v samotě své pouště je možné prosit za chudé celého světa a stát se skutečně bratrem a sestrou pro všechny.

Prosím Pána, aby i díky jeho příkladu každý z nás rozšířil své srdce a učinil ho citlivým pro utrpení těch posledních a schopným prosit za ně. Kéž se každý z nás naučí opakovat všem, a zvláště těm mladším, slova útěchy, kterými jsme dnes byli osloveni my: „Já jsem s tebou po všechny dny.“ Kupředu a odvahou! Ať vám Pán žehná.

Dáno v Římě u Sv. Jana Lateránského dne 31. května 2021, na svátek Navštívení Panny Marie

FRANTIŠEK

¹ Epizoda líčená v Jakubově proto-evangelium.

² Jedná se o obraz zvolený jako logo Světového dne prarodičů a seniorů.

³ František. Enc. *Fratelli tutti*, č. 35. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2021.

⁴ Tamtéž, č. 77.

⁵ Paměť je životem, psaní je dechem. *L'Osservatore Romano*, 26. ledna 2021.

⁶ Navštěva v domě seniorů „*Viva gli anziani*“, 2. listopadu 2012.

⁷ Srov. František. Apoštol. exhort. *Evangelii gaudium*, č. 262. Praha: Paulínky, 2014.

⁸ František. Enc. *Fratelli tutti*, č. 287.

Dokumentaristé Paměti národa se obrací na věřící, aby jim pomohli najít ty, kteří díky své víře trpěli v období komunistické totality: „Mezi pravidelnými návštěvníky vašeho kostela jsou jistě i lidé, kteří za sebou mají pohnuté osudy. V lavicích vedle vás možná sedávají bývalí muklové z uranových dolů, lidé vyšetřovaní Státní bezpečností, lidé, kteří někomu pomáhali překonat československé hranice, nebo se o to dokonce sami pokusili. Jsou mezi vámi lidé, kteří byli kvůli své víře v Boha perzekvováni. Pomozte nám je najít!“

Vážení čtenáři,

dovolujeme si Vás touto cestou oslovit jménem projektu Paměť národa.

Už bezmála 20 let zaznamenáváme příběhy lidí, kteří v průběhu 20. století prožili na vlastní kůži osudové momenty naší historie. Vytváříme sbírku Paměť národa, jedná se o největší středoevropský soubor vzpomínek zpracovaných metodou tzv. orální historie. Některé příběhy jsou pohnuté a dramatické, ale zajímají nás i lidé, kteří neprožili chvíle vyložené tragické. Všech obyvatel na našem území se totiž ony osudové historické momenty nějak dotkly.

Lidé museli opouštět své sny, museli se přizpůsobovat, byli svědky nepravdy. Ve společnosti prostoupené lží museli pravdu, kterou svými životy žili, tajit či skrývat. V těžké situaci byli právě lidé věřící, kteří svou víru chtěli prožívat naplno. A to znamená neskrývat ji. Znamená to o své víře v Boha mluvit naprosto otevřeně. A to samo o sobě v době totality znamenalo, že pevně věřící člověk bude mít problémy... Že se dostane do konfliktu s vládnoucí komunistickou mocí.

Pamětníci, kteří tuto dobu prožili, odcházejí, a my chceme stůj co stůj zachytit co nejvíce příběhů. Chceme, aby současným i budoucím generacím připomínaly, jak hořké chvíle lidé prožívali. Co to znamenalo žít v Československu ve 20. století a být věřícím? Dovolujeme si vás proto požádat o pomoc.

Mezi pravidelnými návštěvníky vašeho kostela jsou jistě i lidé, kteří za sebou mají pohnuté osudy. V lavicích vedle vás možná sedávají bývalí muklové z uranových dolů, lidé vyšetřovaní Státní bezpečností, lidé, kteří někomu pomáhali překonat československé hranice, nebo se o to dokonce sami pokusili. Jsou mezi vámi lidé, kteří byli kvůli své víře v Boha perzekvováni. Pomozte nám je najít!

Osudy věřících lidí, kteří za svou víru pykali, nám nejsou lhostejné.

Lidé pracující pro projekt Paměť národa vnímají, jak je současná doba pro starší lidi složitá. Naše organizace i přes všechny problémy minulého roku nepřestala vzpomínky pamětníků natáčet. Připravili jsme kufříky pro distanční natáčení, díky nim jsme mohli pořizovat nahrávky, aniž by pamětníci podstupovali jakékoliv riziko nákazy.

A po uklidnění epidemiologické situace se nám podařilo znovu zahájit provoz studií, ve kterých vzpomínky pamětníků zaznamenáváme.

Jde nám o čas. Tento závod musíme zákonitě prohrát. Jeho smyslem však není vítězství, ale prosté dosažení cílové pásky. A naším cílem je naopak pomoci udržet historickou paměť. Kdo v cíl pevně věří, dosáhne ho. Pomozte nám, buďte při tom závodě naším větrem v zádech. Pokud víte o někom, kdo by nám své svědectví měl předat, nebo jste sami nositeli takových vzpomínek, kontaktujte nás na údajích uvedených níže.

■ telefon: (+420) 257 316 966, e-mail: pametnici@postbellum.cz

S vřelým pozdravem

Dokumentaristé Paměti národa

Pouť ke sv. Zdislavě v Jablonném v Podještědí

V sobotu 29. května 2021 se konala v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí pouť k diecézní patronce sv. Zdislavě.

Hlavním celebrantem bohoslužby v dopoledních hodinách byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Při mši svaté v 9 hodin pronesl homilii sám litoměřický biskup a při hlavní poutní mši svaté v 11 hodin byl poutním kazatelem provinciál dominikánského řádu P. MUDr. Lukáš Fošum OP.

Pouti se kromě kněží se svými farníky z litoměřické diecéze zúčastnili mj. také poutníci ze Štramberka, kteří přivezli s sebou sochu sv. Zdislavy, kterou litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v závěru hlavní poutní mše požehnal.

Po skončení bohoslužby se kněží a asistence spolu se zástupci města odebrali do nově zrekonstruované rajske zahrady uprostřed klášterních ambitů, kde biskup požehnal instalovanou plastiku Panny Marie a čtyři vysazené stromy. Ty reprezentují obec, místní dominikánskou komunitu i bratry a sestry z české dominikánské provincie.

Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy projde v následujících letech důkladnou rekonstrukcí a bude z tohoto důvodu uzavřena. Sobotní poutní slavnost byla jednou z posledních příležitostí, kdy veřejnost mohla tuto významnou barokní památku navštívit.

Přejeme, aby se chystaná rekonstrukce úspěšně podařila a bazilika v Jablonném se zaskvěla v plné kráse.

redakce

Foto: Dominik Faustus a Martin Davídek

Příspěvek na obnovu baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí je možné do chrámové pokladničky nebo na bankovní účet č.: **903503389/0800 variabilní symbol **777**.**

Kontakt:

P. Pavel M. Mayer OP, rektor baziliky
mobil: 602 858 800
e-mail: pavel@op.cz

Klášter dominikánů Jablonné v Podještědí
Klášterní 33
471 25 Jablonné v Podještědí

www.zdislava.cz

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ „BOŽÍ TĚLO“ V LITOMĚŘICÍCH

Ve čtvrtek 3. června 2021 se od 18 hodin konala v děkanském kostele Všetech Svatých v Litoměřicích liturgická slavnost Těla a Krve Páně, lidově Boží tělo, které předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Koncelebranty byli kanovníci svatoštěpánské kapituly generální vikář Mons. Martin Davídek a děkan farnosti u Všetech Svatých J.M. can. Józef Szeliga.

Z kostela Všetech svatých pak směřoval eucharistický průvod přes město Litoměřice do katedrály sv. Štěpána na Dómském náměstí, kde byla slavnost zakončena za přítomnosti proboshta litoměřické kapituly preláta J.M. can. Jiřího Hladíka O.Cr.

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant pozval po zakončení bohoslužby děti s rodiči na již tradiční malé setkání, které se konalo na prostranství před biskupskou rezidencí, při němž se podávala zmrzlina.

redakce

Foto: Dominik Faustus

Ústecký arciděkan oslavil 70. narozeniny

V pondělí 10. května 2021 v 18 hodin oslavil ústecký arciděkan a čestný kanovník J.M. can. Mgr. Miroslav Šimáček při mši svaté v arciděkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem 70 let života.

Při mši svaté na poděkování za dar života, které předsedal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, pogratalovali přítomní kněží i věřící otcí Miroslavovi k životnímu jubileu a zároveň i k 45. výročí kněžského svěcení, které pan biskup ve své promluvě připomněl. Při této slavnostní příležitosti zazpíval P. Pavel Jančík latinsky skladby Ave Maria a Panis angelicus.

Své životní jubileum otec Miroslav oslavil také s mladými lidmi a přáteli v Interdiecézním centru Křížovatka v Příchovicích.

K mnoha gratulantům se s přáním Božího požehnání a pevného zdraví do dalších let též připojujeme

redakce časopisu Zdislava

Mgr. Miroslav ŠIMÁČEK

- narozen 10. května 1951 v Ústí nad Orlicí
- studoval teologii v Litoměřicích
- v roce 1976 vysvěcen na kněze
- od roku 1977 do roku 1979 působil jako farní vikář v Chomutově
- od dubna 1979 do roku 1990 působil v Příchovicích
- 1. ředitel sekce pro mládež při ČBK (1990–2001)
- biskupský vikář litoměřické diecéze pro pastorační (2000–2010)
- Od 1. července 2002 je arciděkanem v Ústí nad Labem a administrátorem excurrendo ve farnostech Čermná, Chlumec, Krásný Les, Libouchec, Nakléřov, Petrovice, Skorotice, Tisá, Velké Chvojno a Žežice. Žije v Ústí nad Labem.
- Dne 12. února 2011 se stal čestným kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Štěpána v Litoměřicích.

Foto: Martin Davidek

Litoměřická diecéze má nového kněze

Christopher Cantzen

V sobotu 3. července 2021 v 11 hodin přijal v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích Christopher Cantzen, který doposud vykonával jáhenskou službu v Mariánských Radčicích, z rukou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta kněžské svěcení. Toto svěcení bylo původně naplánované o rok dříve, ale z důvodu pandemie muselo být odloženo.

Na svěcení přijelo kromě nejbližší rodiny a příbuzných z Německa také množství kněží. Nechyběli ani farníci a přátelé z míst, kde doposud jako jáhen působil a kde bude pokračovat ve službě již jako kněz ve funkci farního vikáře.

Ať mu Bůh dá potřebné milosti a jeho novokněžské požehnání ať provází všechny, kdo se s ním setkají.

redakce

Fotografie: Dominik Faustus (Litoměřice), Petr Macek, Člověk a Víra (Mariánské Radčice)

Primiční mše svatá se konala v neděli 4. července 2021 v kostele Panny Marie Bolestné v Mariánských Radčicích

Kněžské svěcení Christophera CANTZENA

NOC KOSTELŮ 2021

V pátek 28. května 2021 přivítaly již potřinácté sakrální objekty v celé České republice při Noci kostelů návštěvníky. Litoměřická diecéze se zapojila do tohoto projektu podvanácté. Organizátoři a pořadatelé měli i v letošním roce během příprav velmi těžký úkol, neboť dlouho nevěděli, zda se Noc kostelů opravdu uskuteční, a v jaké podobě. Počet návštěvníků však mile překvapil, zájem o tradiční akci stále stoupá.

O letošní Noci kostelů bylo na severu Čech otevřeno více než 200 sakrálních objektů

V celé České republice navštívilo 1230 kostelů více než 223 000 návštěvníků, kteří si mohli vybrat z nabídky 4601 programů. Jen na území litoměřické diecéze se do akce přihlásilo 214 objektů s 630 programy, které navštívilo více než 25 000 návštěvníků.

Počet kostelů, kaplí a modliteben, které byly letos přihlášeny v litoměřické diecézi, vzrostl od minulého roku o 31 objektů. V Ústeckém kraji přibýlo 14 míst, v Libereckém kraji 6 míst a ve Středočeském kraji dalších 11 míst. Nejvíce sakrálních objektů bylo zapojeno na Litoměřicku (40), na Děčínsku (28), na Liberecku (24) a dále také na Teplicku (19). Do ekumenického projektu Noc kostelů se na severu Čech přihlásilo sedm církví.

Oltář v Horní Polci, foto J. Chadimová, Člověk a Víra

Vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci na Českolipsku museli pořadatelé v několika kostelích na poslední chvíli výrazně omezit přichystaný kulturní program, např. v Kunraticích u Cvikova, Kamenickém Šenově nebo České Lípě, a např. v Novém Boru byla akce z hygienických důvodů zrušena úplně. Naštěstí bylo zhoršení situace spíše místní a v ostatních okresech a krajích pořadatelé své programy uskutečnili, až na výjimky, dle původních plánů, s dodržением všech aktuálních vládních opatření.

I letos se návštěvníci mohli těšit z prohlídky zajímavých kulturních památek, poslechu varhanních koncertů, hudebních vystoupení, zvonění zvonů a přednášek, zhlédnout výstavy ze života či historie místního společenství, seznámit se s liturgickými předměty, zúčastnit se rukodělných dílniček pro děti, nebo jen tiše rozjímat a v neposlední řadě také zapálit svíčku za své blízké nebo za oběti pandemie Covid-19. Hojná byla také přání, psaná na lístečcích s prosbou o modlitbu. Na mnoha místech byli v kostele, kapli či v modlitebně přítomni duchovní a návštěvníci uvítali možnost setkání a osobního rozhovoru.

Představu o tom, jak probíhala Noc kostelů na různých místech litoměřické diecéze, si můžete udělat zhlédnutím dvojstrany 14-15 nebo fotogalerie z více než 45 míst, která je k vidění na diecézním webu.

Historicky poprvé do Noci kostelů pořadatelé přihlásili např. kostel sv. Petra a Pavla v Úštěku, kostel sv. Ludmily v Mělníku, kostel sv. Michaela archanděla v Blatně, kostel sv. Vavřince v Želině u Kadaně, kapli ve Velemíně-Borči nebo třeba kapli v Hrobčích a Rohatcích.

Malé pomocnice v Úštěku, foto M. Davídek

Mnoho objektů, které se letos přihlášily, se do projektu vrátilo i po několikaletém odpočinku.

Noc kostelů nově oživila možnost projít se po venkovních okruzích po sakrálních památkách (od kostelů, kaplí, až po návštěvu křížů u cest). V okolí Mnichova Hradiště se takto „okruhově“ zapojilo 12 kostelů, jejichž duchovní správce P. Pavel Mach připravil pro příchozí program s názvem:

„Od slohu románského po empír.“ Milým překvapením byli návštěvníci, kteří přicestovali na Mladoboleslavsko i ze vzdálenějších míst. Do nového pojetí venkovních akcí se zapojili např. také litoměřičtí z farnosti Všech svatých se sobotním cyklovýletem (z Litoměřic, přes Terezín, až do Doksan s návštěvou kostelů při cestě). Pořadatelé z baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí připravili pro rodiny s dětmi „Jablonské sudoku“ - venkovní matematickou hru pro rodiny s dětmi, která se setkala s velkým zájmem a zajímavou návštěvností.

V rámci Noci kostelů se letos uskutečnilo také několik významných událostí, jako např. slavnostní předání klíčů od kostela sv. Apolináře v Modlanech do rukou místních zastupitelů, požehnání knihy „Zahořany. Cesta časem a prostorem“, kterého se v Zahořanech spolu s místním duchovním správcem P. Jaroslavem Střížem účastnil též litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

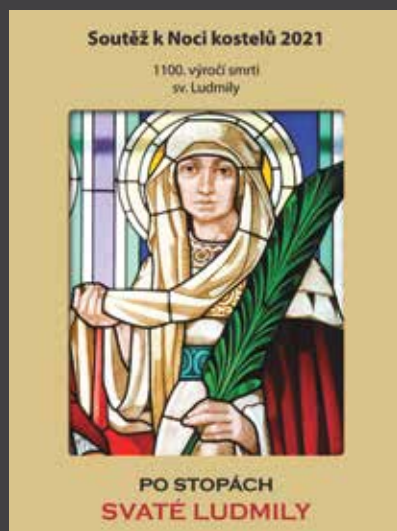
Žehnání knihy v Zahořanech, foto K. a O. Štědrých

Nový zvon v kapli ve Velemíně-Borči slavnostně požehnal za účasti místních obyvatel generální vikář Mons. Martin Davídek.

V letošním roce se Noc kostelů zaměřila na téma ekologie, které mělo připomenout všem zúčastněným, jak moc důležité je pečovat o všechny dary, které nám byly svěřeny. Široké téma ochrany přírody pořadatelé představovali při čtení liturgických textů, při přednáškách,

praktických ukázkách a ve svých doprovodných programech.

V rámci Noci kostelů jsme také připomněli vzácnou osobnost našich dějin a křesťanství, kněžnu a světici sv. Ludmilu, od jejíž smrti letos uplyne 1100 let. Při této příležitosti byla během Noci kostelů vystavena putovní zlacená ikona „Sv. Ludmila – matka věřících české země“ v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku, tedy v oblasti, odkud kněžna Ludmila pocházela.

Životní příběh světice jsme připomněli také v soutěži Noci kostelů „Po stopách sv. Ludmily“, která byla určena dětem, mládeži i dospělým a bylo možné se do ní zapojit do konce července. Nyní dojde k vyhodnocení celé soutěže a výherci budou při slavnostním setkání v Litoměřicích odměněni.

Závěrem zbývá ze srdce poděkovat za odvahu, nekonečnou kreativitu a vytrvalost všem duchovním správcům, pořadatelům, organizátorům, zastupitelům měst a obcí, všem těm, kteří se ani v letošním roce nezalekli složitostí, které s sebou přinášela příprava na Noc kostelů v průběhu pandemie a rozličných omezení.

V neposlední řadě děkujeme všem návštěvníkům Noci kostelů, kteří jsou spoluvůrci krásných zážitků a bez nichž

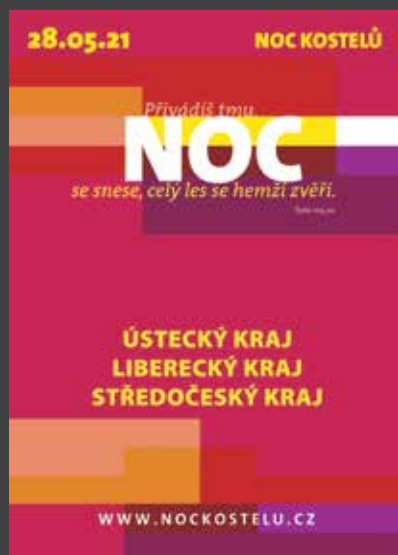
Liběšice u Litoměřic, foto archiv farnosti

by celá akce postrádala smysl. Během již tradičního večera dochází k vzácnému sdílení, pochopení a mnoha inspiracím pro všechny zúčastněné strany.

Velké poděkování náleží také těm, kteří projekt Noci kostelů podpořili svou záštitou a finanční podporou, z nichž nesmíme zapomenout zvláště na litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta, hejtmána Ústeckého kraje Ing. Jana Schillera, hejtmána Libereckého kraje Martina Půtu, Ministerstvo kultury ČR a Ústecký a Liberecký kraj.

Těšíme se na příští rok, ve kterém se bude Noc kostelů konat **v pátek 10. června 2022.**

Milena Davídková
koordinátorka Noci kostelů
pro litoměřickou diecézi

Programová brožura „poutnický pas“ Noci kostelů

Úvodní slovo litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta

Vážení a milí přátelé,

v informačním materiálu pro tento rok 2021, sloužícím jako manuál pro organizátory, jsem našel mnoho zajímavých poznámek a upozornění. Zaujalo mne snad především uvedení tří možných scénářů pro letošní ročník. Dovoluji si je uvést doslova:

- 1/ Vše jako dřív. Pandemie pominula.
- 2/ Koronavirus je tu stále, akce lze pořádát, ale...
- 3/ Lockdown nás opět uzavírá doma.

Je nepochybné, že bychom si všichni přáli, aby platila varianta první. Všichni již toužíme po tom, aby se život vrátil do obvyklých kolejí, abychom opět mohli pokojně dýchat a volně se ve svobodě setkávat. Nicméně tušíme, že nás pandemická omezení společenského, kulturního a náboženského charakteru, včetně přátelských návštěv našich příbuzných, opět seřvou. Přesto bychom však neměli ani v nynějším náročném období ztratit inspiraci, duchapřítomnost a vynalézavost. Proto obdivuji všechny organizátory loňského i letošního (doufejme, že posledního) ročníku Noci kostelů, že jsou ochotni a schopni podpořit takové způsoby „otevřených kostelů“, že se může stát i něco neobvyklého a dosud nevídaného a nečekaného, že se projeví zdravá lidská touha poznávat a zkoumat vzácná díla našich předků i z jiného úhlu pohledu. Smutné by bylo, kdybychom složili ruce v klín s kapitulujícím povzdechem, že se nedá nic dělat.

Přeji Vám všem, milí přátelé a zájemci o projekt Noci kostelů, aby se Vám i letos něco vzácného, ale dosud skrytého, objevilo v novém světle poznání.

*Mons. Jan Baxant,
diecézní biskup litoměřický*

Noc kostelů 2021 v Litoměřicích a okolí

Letošní Noc kostelů 2021
Základní konstanty zůstávají zachovány!

Všechno kolem se mění, jen spolupráce a dobrá vůle, ty zůstávají.

Především je potřeba poděkovat – Bohu, že nad námi vždy drží svou ochrannou ruku. Když zařizujeme a sháníme, či nad tím, že se vždy nakonec vše dalo do kupy a odehrálo, více méně, dle plánu. Ačkoli, víte, že se říká – chceš-li Boha pobavit, svěř mu své plány...

Tentokrát nám při Noci kostelů ale někdo velmi chyběl – a to náš Jára, dlouholetý varhaník a kostelník, regenschori, pomocná ruka a také zdroj věčné energie, vtípu a tak dále, pan Jaroslav Pulda. Járu si Pán Bůh povolal nedávno k sobě, a tak jsme se v nastalé situaci museli obejít bez jeho fyzické přítomnosti a pomoci. I když, myslím, že nám seshora držel palce.

Muzikální složku Noci kostelů tedy zastaly posily z řad mladých, a kdo ví, možná i nástupců v roli varhaníka – žáci a učitelé ZUŠ v Litoměřicích, a to nejen hrou na varhany, ale také krásným zpěvem a hrou na violoncello.

První základní kámen akce je kolektiv dobrovolníků a pak už vše dopadne dobře. Takže na místě je velké poděkování všem dobrovolníkům, kteří se na Noci kostelů podíleli. Zejména Marušce Mazancové. Velmi děkuji panu faráři, kanovníku Józefu Szeligovi. Velmi pomohl, podpořil, vyšel vstříc.

Jsem současně moc ráda za zapůjčení části výstavy prací fotografů z asociace Člověk a víra, která je umístěna v kostele Všech svatých. Jedná se o společenství věřících fotografů, kteří jsou jak z řad profesionálů, tak nadšených amatérů, a svou prací dokumentují nejruznější náboženské události v Čechách i na Moravě.

Během Noci kostelů jsme nabídli i malý exkurz do architektury, kdy o svém díle, které se stalo živou součástí okolí kostela – o kašně s vodou, promluvil autor, sochař Libor Pisklák.

V našem programu myslíme i na nejmenší – pro ty je vždy v kostele sv. Ludmily připravena výtvarná dílnička, pokaždé na jiné téma.

Jako úplnou novinku jsme do programu zařadili i pokračování Noci kostelů v sobotu – a sice cyklovýlet po okolních kostelích na kolech. Pro začátek jsme jeli jen v komorní sestavě, ale příští ročník již plánujeme, že pojedeme ve větším počtu a i na další známá místa či církevní pamětihodnosti. Letos jsme vyrazili od kostela Všech svatých v Litoměřicích, zastavili jsme se u kaple sv. Jana Křtitele, pokračovali dále do Terezína do kostela Vzkříšení Páně, pak dále do Bohušovic nad Ohří do kostela sv. Prokopa a Mikuláše, a nakonec do Počapel, kostela sv. Vojtěcha,

Pokračování na str. 13

Noc kostelů 2021 v kostele sv. Václava ve Strupčicích

Do projektu Noci kostelů se kostel sv. Václava ve Strupčicích zapojil posedmé.

Dveře kostela se široké veřejnosti otevřely v pátek 28. května 2021 od 18 do 20 hodin. Program měl osvědčenou strukturu z minulých let, byl rozdělen do čtyř bloků. První blok tvořilo hudební vystoupení, při němž sólově zazpívala Barbora Junková. V druhém bloku byly promítnuty dva dokumenty o Strupčicích a jejich okolí. Ve třetím bloku krátce pohovořil amatérský fotograf Přemysl Líbal (autor jednoho z dokumentů) o svém koníčku a o své spolupráci s básničkou PhDr. Hanou Gerzanicovou. Čtvrtý blok patřil volné prohlídce kostela, malému občerstvení před kostelem v podobě domácího pečiva, kávy a nealko nápojů, navíc spojené s ochutnávkou mešních vín.

Při odchodu obdrželi návštěvníci svíčky, které zažehli a umístili u vstupu do kostela – svíčky pak svítily do noci. Pořadatelem zdejší Noci kostelů byl místní Spolek přátel památek obce Strupčice pod patronátem Děkanství Jirkov a ve spolupráci s obcí Strupčice.

Průvodcem večera byla Ing. Michaela Vostrá a pan Miroslav Rokoš. Návštěvnost byla vzhledem k okolnostem (covid) poměrně dobrá, konkrétně do kostela zavítalo celkem 35 osob, z toho 3 pořadatelé, 2 účinkující a 30 návštěvníků, většinou lidí, kteří kostel běžně nenavštěvují. Atmosféra byla neformální.

Z propagačních materiálů byl tentokrát zájem o brožurky NK. Protože byly přítomny pouze 4 děti, předali jsme následně „zadání“ soutěže „Po stopách sv. Ludmily“ a zbylá karetní kvarteta zdejší základní školy, aby je využila v rámci výuky a dne dětí.

Miroslav Rokoš - místopředseda Spolku přátel památek obce Strupčice

Pokračování ze str. 12 (Noc kostelů 2021 v Litoměřicích a okolí)

kde jsme mohli vyslechnout i ukázkou varhanní hudby. Všichni účastníci si výlet moc chválili, že se tímto způsobem mohou dostat do míst, kam obvykle nezamíří, či o nich nevěděli.

Noc kostelů, jak ji pojmáme u nás ve farnosti, nechce jen otevřít lidem kostely jako prostor, ale ukázat, že farnost a tím i církve, je živým společenstvím lidí. Událost se může uskutečnit i díky pomoci a patronaci Biskupství litoměřického, které je v zastoupení paní Mileny Davidkové oporou a pomocí v mnoha směrech. Zajímavostí letošního roku byla soutěž na téma výročí sv. Ludmily, a také nově vzniklý „Návod k použití“ kostela, který vyšel v Karmelitánském nakladatelství, a je velmi zdařilým prvním průvodcem pro návštěvníky kostelů.

Takže letošní Noc kostelů je za námi, ať žije Noc kostelů 2022!

Zdeňka Kirbsová

Noc kostelů 2021 v kostele sv. Anny v Jedlce

Musím říct, že jsem měl docela obavy z toho, jak v současné situaci Noc kostelů dopadne. K mému překvapení (příjemnému) prošla naším kostelem víc jak stovka návštěvníků. Nikdo neměl problémy s tím, že by neměl respirátor. A vzhledem k tomu, že naše kostelní loď je dost rozlehlá, nebyly problémy ani s rozestupy při prohlížení, nebo při posezení.

Měli jsme naplánovaný začátek na 18 hodin, ale jako každým rokem, jezdíme připravit a doplnit vše potřebné asi o půl hodiny dřív. A před půl šestou již čekalo osm návštěvníků, ke kterým do 18 hodin, kdy jsme zahajovali zazvoněním na zvon, přišlo dalších 12 lidíček. Na zvon jsme zazvonili i každou hodinu a velký zájem byl o to, aby si někdo z přítomných (zejména děti) mohl zazvonit. Takže se u zvonění často střídali. Máme ještě klasické zvonění provazem z prostoru pod věží.

V prostoru pod věží, který je dalšími dveřmi oddělen od kostelní lodi a presbytáře, byly připraveny všechny materiály pro návštěvníky. A byl opravdu zájem. Hlavně o kvarteta a o časopisy Nezbeda a Cvrček - samozřejmě děti s rodiči. Nabízeli jsme zdarma i naše poštovní pohlednice kostela, turistické dřevěné kulaté vypalované suvenýry, pamětní mince... Svíček na zapálení byl dostatek, razítko s kresbou kostela bylo také často využíváno. Pamětní kniha s podpisy se rozšířila o další stránku.

Po celý večer si každý, kdo měl zájem, mohl poslechnout varhany. Koncert byl od 19 hodin, kdy hrála ing. Anna Kavánová, která u nás hraje každým rokem. Ve zbývajícím čase pak na varhany již několik let hraje Simona Kosíková. Její maminka si ji ale nemůže přijít poslechnout, protože organizuje Noc kostelů ve Svádově (Velké Březno). Ale nevádí, může přijet a poslechnout si, jak se dcera ve hře zlepšuje, kdykoliv.

Mnozí z návštěvníků využili možnost vystoupat na věž, kromě zvonu z 15. století si prohlédnout i půdní prostory, kde pozorují netopýry. Je zde kolonie asi stovky malých netopýrů (teplomilných vrápenců malých).

Takže jsme se vůbec po celý večer nenudili, stále byl v kostele někdo, kdo měl zájem si kostel prohlédnout, poslechnout pár slov o jeho historii, o tom, jak se opravoval...

A taková malá radost během večera - na obloze se po krátkém dešti objevila nádherná jasná duha... V plánu jsme měli skončit ve 23 hodin, ale vzhledem k tomu, že stále přijížděli návštěvníci, jsme nakonec zavřeli až čtvrt hodiny před půlnocí.

Jaroslav Dostál

Noc kostelů 2021 v kapli Botschen u Libouchce

Při přípravě letošní Noci kostelů u kaple Botschen jsme měli obavy, zda lidi neodradí počasí. Ovšem záhy se během (deštivého) večera obavy rozplynuly, protože kaple měla dost návštěvníků. Úžasný koncert pěvecké sešlosti SAH bohužel zkrátil o chvíli nevěšedního hudebního zážitku.

O historii kaple a další pokračování obnovy se všichni zajímali. Koncert i povídání o kapli probíhalo venku, v kapli byla pietní výzdoba a bylo možné si ji prohlédnout. Během večera se zde vystřídalo cca 150 návštěvníků.

Kaple stojí na vyvýšeném návrší uprostřed lesoparku nad obcí Libouchec. Kapli nechal postavit Wilhelm Fridrich Botschen, majitel továrny na samet a plyš, která ve své době zaměstnávala na 300 dělníků z Libouchce i okolí a byla dokončena v roce 1900. Měla být místem posledního odpočinku Botschenovy rodiny. Pod kaplí, která je postavena v secesním stylu, se nachází krypta, kde bylo pohřbeno 13 příslušníků rodiny. Kaple sloužila k liturgickým obřadům rodiny, byla vybavena sochami, lavicemi a malým oltářem. V roce 1936 Botschenové prodávají veškerý majetek a příslušníci rodiny se rozprchli do celého světa, zejména do Ameriky, kde firma zakládala v době svého největšího rozkvětu filiálky. Novému majiteli továrny Ferdinandu Eifflerovi vznikla povinnost se o kapli v rámci získání majetku starat. Za války ovšem byla továrna zabrána Němci a místo sametu se zde vyráběly komponenty do bojových vrtulníků pro německou armádu. Po válce se snažil Ferdinand Eiffler získat majetek zpět, ale přišlo znárodnění a továrna byla zrušena, kaple se stala bezprizorní.

V období po druhé světové válce už nebylo nikoho, kdo by se o kapli staral, a tak chátrala. Interiér kaple byl napaden vandaly a bohužel stejně tak i krypta, kdy došlo k brutálnímu znesvěcení ostatků. Po těchto incidentech, byla krypta zazděna.

Vlivem vandalských nájezdů, ale i působením času a povětrnostních vlivů se tato krásná stavba dostala do těžce havarijního stavu. Bylo problematické dohledat vlastníka a kaple vč. okolního pozemku se stala obchodním majetkem developerské firmy.

V té době vzniká Spolek na obnovu kaple Botschen, který byl založen aktivními lidmi, kterým není osud krásné secesní stavby s příběhem lhostejný. Odkoupili kapli i přilehlý lesopark do vlastnictví spolku, aby bylo možné získat finance z dotací a grantů, veřejné sbírky na její záchranu.

V roce 2019 byla opravena střecha a provedeno statické zajištění, včetně restaurování stropní obloukové vazby. V roce 2020 byly vyrobeny vitráže do okna nad vchodem a čtyři malá kulatá okénka, zbývá ještě výroba vitráže do okna nad kryptou. V roce 2021 je podána žádost o dotaci do programu Ústeckého kraje na opravu střechy na věži a instalaci vyrobených vitráží. Stále je možné snahu o záchranu podpořit darem.

Kontakt na členy spolku je na: www.kaplelibouchec.cz nebo je možné domluvit se telefonicky s předsedkyní Rady spolku Jiřinou Bischoffiovou tel.č.: 737 155 959, e-mail: kaple.botschen@seznam.cz

Jiřina Bischoffiová

NOC KOSTELŮ 2021

LIBOUCHEC

(J. Bischofflová)

LITOMĚŘICE

(M. Davídek)

LEVÍN

(H. Tycová)

CÍRKVICE

(D. Faustus)

VELKÉ ŽERNOSEKY

(M. Davídek)

DOKSANY

(M. Davídek)

SMRŽOVKA V JIZERSKÝCH HORÁCH

(M. Jakoubek)

ŽANDOV

(J. Chadimová, Čtlověk a Víra)

HORNÍ PRYSK

(L. Ortová)

JEDLKA

(J. Dostál)

LITOMĚŘICE

(M. Davídek)

ÚŠTĚK

(M. Davídek)

JÍŘÍKOV

(A. Doušová)

ÚSTÍ NAD LABEM, STŘEKOV

(D. Faustus)

MODLANY

(P. Horák)

LIBĚŠICE U LITOMĚŘIC (A. Knobová)

LIBOCHOVANY (M. Davídek)

VALTÍROV (J. Kosíková)

VARNSDORF (A. Převorová)

MLÉKOJEDY (archiv farnosti)

KADAŇ (J. Paleček)

ČERVENÝ HRÁDEK (archiv zámku)

DOKSANY (Z. Kirbsová)

LOUNY (J. Vopálenský)

SVĚTEC (archiv farnosti)

MERBOLTICE (K. Majžíš a T. Efler)

Na závěr červencového setkání pořadatelů v diecézním domě v Litoměřicích předal generální vikář Mons. Martin Davídek „Děkovný list“ za obětavou práci všem zúčastněným.

Kompletní fotogalerii Noci kostelů si můžete prohlédnout na diecézním webu: www.dltm.cz/ohlédnutí-za-noci-kostelu-2021-ve-fotografiích

www.nockostelu.cz

Projekt NOC KOSTELŮ se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Ústeckého kraje, Libereckého kraje a Biskupství litoměřického

Z Litoměřic až do nebe...

Několik střípků ze života bl. Dominika Zavřela (1725-1799)

Kostel sv. Michala v Litoměřicích

Blahoslavený Dominik Zavřel patří do rodiny přátel Božích, kteří byli přímo spjati s Litoměřicemi a zároveň povýšených církví k počtě oltáře. O mučednické smrti (13. května 1799) a o slavnostním blahorečení (17. dubna 2021) tohoto českého cisterciáckého mnicha spolu s dalšími pěti spolubratry bylo již napsáno poměrně dosti zpráv a úvah. Proto snad nebude bez zajímavosti připomenout i období, kdy tento statečný řeholník sloužil Pánu jako dominikán právě v Litoměřicích, v dnes již bývalém klášteře sv. Michala.

Jan, jak se budoucí světec původně jmenoval, se narodil 10. května roku 1725 v obci Chodov u Prahy v pražské arcidiecézi, která patřila k hostivařské farnosti sv. Jana Křtitele, kde byl týž den pokřtěn. Jeho rodiče, šafář Jan a Zuzana Zavřelovi byli poddanými staroměstských benediktinů od sv. Mikuláše u Staroměstského náměstí, kterým chodovské panství se známou tvrzí v letech 1676–1728 patřilo.

Další jistou zprávu o Janovi Zavřelovi máme právě až z Litoměřic: v roce 1745 přicestoval z Klatov do Litoměřic, kde byl v dominikánském klášteře sv. Michala přijat do noviciátu za českou dominikánskou provincií, jako syn plzeňského konventu sv. Markéty, a dostal jméno Chryzostom.

Nabízí se možná i otázka, kde mladý Jan poznal právě dominikány? Těch možností je hned několik. Už v hostivařské farnosti, v Záběhlicích, se nachází zámek Práče se statkem, bývalá rezidence malostranských dominikánů od sv. Maří Magdalény, v níž byla r. 1710 zřízena i kaple. Není třeba velké fantazie, abychom mohli předpokládat, že vztah k hospodářství Janova otce, chodovského šafáře, ale i zájem místních chlapců ministrvat, nebo prostě navštívit místo venkovského pobytu pražských dominikánů, mohly vykonat své. Další možnosti nabízí i známá skutečnost, že Jan přicestoval do litoměřického noviciátu z Klatov. Tam byl už přímo i dominikánský klášter sv. Vavřince a známé jezuitské gymnázium. Dochované prameny jsou naneštěstí natolik neúplné, že tyto vazby sice není možno přímo doložit, ale rozhodně je nelze vyloučit.

Jisté je, že v první polovině 18. století prožívala česká dominikánská provincie poslední roky svého mimořádného rozmachu: zahrnovala 27 mužských klášterů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, čítala více než 700 bratří, její členové působili tehdy v mnoha odvětvích duchovní a učitelské služby, a to i v různých evropských městech, později i na misiích v Mosulu a v Kalkatě. Litoměřický klášter byl skutečně formálním, vzorovým klášteřem s poměrně dlouhou tradicí od r. 1654, nesl čestný titul *Ferdinandův noviciát*, na památku římského císaře a českého krále Ferdinanda II. Habsburského, který na jeho vznik významně přispěl. V letech 1654–1777 prošlo litoměřickým noviciátem celkem 967 dominikánských kandidátů.

Kdo ale byli Chryzostomovými prvními učiteli a představenými v litoměřickém klášteře? Byl to především tehdy 42letý otec Dominik Stoltz († 1773), původem z Děčína, v tu dobu už zkušený novicmistr

(1734–1746), kterého i klášterní zápisy hodnotí jako „horlivého“, a podle všeho byl i oblíbený. Později byl i převorem v Olomouci, v Ústí nad Labem a zase v Litoměřicích. Formování noviců převzal po nejslavnějším litoměřickém novicmistrovovi, otci Konrádovi Brockhausenovi († 1759), který o vzorném vedení noviců vydal i známou knihu *Idea novitii religiosi* (Program klášterního novice), která byla poprvé vydána právě v Litoměřicích r. 1728. Dále to byl tehdejší svatomichalský převor otec Cyril Riga († 1758), jedna z nejvýraznějších osobností České dominikánské provincie vůbec. Již tehdy byl, bývalý vídeňský převor a regent studia, universitní profesor a budoucí teolog římské *Casantenské koleje* velmi známým brněnským kazatelem a spisovatelem.

Po ročním noviciátě složil bratr Chryzostom 14. srpna 1746 slavné sliby, jak bylo běžnou praxí ve většině řeholních řádů. Spolu s ním složili řeholní sliby i jeho čtyři spolunovicové: Augustin Bernard († 1802), Jeroným Grützner († 1805), Ambrož Hecht († 1790) a Řehoř Jatzek († 1799). Věkově se jednalo o vrstevníky, přibližně dvacetileté muže, takže mezi léty 1748 až 1750 můžeme předpokládat i jejich kněžské svěcení.

Nový oltář casamarských mučedníků

Další jistou zprávu o bratru Chryzostomovi máme až z r. 1752, kdy je již jako kněz uváděn coby student 5. ročníku teologie v Praze, v konventu sv. Jiljí a zároveň i jako katecheta. V té době (10. prosince 1753) také umírá i jeho matka, paní Zuzana. Bylo jí 77 let a dožila ve farním domě svatojiljské farnosti v Praze na Starém Městě. Pražští dominikáni ji zaopatřili svátostmi a pohřbili na hřbitově sv. Štěpána Menšího, v dnešní ulici Karoliny Světlé.

V těchto letech otec Zavřel složil i příslušné zkoušky a byl promován *lektorem posvátné teologie*, což je titul, který ho opravňoval k výuce na vyšších dominikánských školách. V roce 1755 vyučoval teologii a kázal jako český, přesněji „sváteční kazatel moravského jazyka“ v Olomouci v klášteře sv. Michala. Poté byl vyslán do Plzně a od 9. ledna 1760 je uváděn opět v Litoměřicích, jako vyučující teologie. Měl tam tehdy 11 studentů z 29členné komunity.

V druhé polovině 18. století se ale vlivem válečných událostí (války o rakouské dědictví v letech 1740–1748 a tzv. sedmiletá válka 1756–1763) a sílícímu vlivu osvícenství v tehdejší společnosti měnila i atmosféra v kláštorech a jednotliví duchovní na novou situaci reagovali různě: jedni se jí přizpůsobovali a přebírali práci diecézního kněžstva a učitelů, jiní pomýšleli na odchod do zahraničí, kde mohli pokračovat v řeholním životě tak, jak v něm byli vychováni a jak se k němu zavázali svým slibem. Tuto možnost jim nabízely různé reformní kongregace, které sdružovaly přísně vedené kláštery v duchu původních zakladatelů a jejich pravidel. A tak se dočteme v římském archivu dominikánského řádu, že „9. ledna roku 1762 byla odeslána dovolení bratru Janu Chryzostomu Zavřelovi, aby mohl přijít do Itálie a vstoupit do Kongregace sv. Sabiny.“ Tehdejší pošta zřejmě pracovala velmi rychle, protože příslušný litoměřický zápis nás dále informuje, že „4. února

Ctihodný Simeon Cardon a druhové. Mučedníci z Casamari.

roku 1762 odešel s dovolením generálního představeného důstojný otec lektor Chryzostom Zavřel, který zde přednášel *Písmo svaté, muž naplněný věděním a zbožností, veden horlivostí pro klášterní kázeň, aby přestoupil do Kongregace sv. Sabiny.*“ Jeho představeným byl tehdy litoměřický rodák otec Stanislav Weber († 1786) a o novice pečoval P. Adalbert Förster († 1775), rovněž velmi výrazná postava mezi tehdejšími novicmistry, autor formační příručky *Tyrocinium religiosum* (Řeholní zkouška), který vyšla tiskem opět v Litoměřicích r. 1764.

Kongregace sv. Sabiny byla právě jedním z reformních hnutí uvnitř dominikánského řádu, jejíž vznik inspiroval otec Hyacint Maria Passerini († 1686) a která v letech 1695–1812 sdružovala až 15 dominikánských klášterů s 230 řeholníky na území tehdejšího Papežského státu. Jejich ideálem byl život podle dominikánských pravidel bez pozdějších úlev, což představovalo až 7 hodin chórových modliteb ve dne i v noci, hodina rozjímání, celoroční bezmasá strava, cestování pěšky a současně intenzivní apoštolát zvláště mezi prostými lidmi, ale i misie v Asii a mezi italskými Židy. Z deníku litoměřického rodáka a dominikánského provinciála Ignáce Světeckého († 1791) víme, že otec Chryzostom pobýval mj. v Ceseně, v klášteře sv. Petra Mučedníka, což byl i studijní dům

jmenované kongregace a v Římě u sv. Sabiny, kde opět vyučoval. Zavřelova volba navíc nebyla mezi českými dominikány až tak ojedinelá: podobnou cestu nastoupil např. i otec Norbert Seker, který se ale vrátil do Čech, přijal místo katechety v Kutné Hoře, a nakonec zemřel v Litoměřicích r. 1799.

Otec Zavřel ale ve svatosabinské kongregaci nakonec nezůstal. V roce 1776 obdržel dovolení od papeže Pia VI. a přestoupil do cisterciáckého řádu trapistické reformy v italském Casamari. Jak sám později uváděl, stále slyšel vnitřní hlas, aby se Bohu zasvětil na nějakém *více uzavřeném místě*. V jeho duši nezadržitelnou silou sílilo povolání čistě kontemplativní.

Opatství Casamari je velmi starobylý, původně benediktinský klášter v italském kraji Lazio, mezi městy Frosinone a Veletri, tedy na jihovýchod od Říma, který papež Klement XI. v r. 1717 světil reformním cisterciákům trapistického směru z toskánského Buon-sollazzo. Jednalo se o cisterciácké reformní hnutí, z něhož pak r. 1892 vznikl i samostatný řád trapistů.

Do Casamari přicházelo mnoho obrácených hříšníků, aby se stali kajícími mnichy. Svědčí o tom zvláště kniha dlouholetého opata Isidora Maria Ballandani († 1788), *I prodigi della grazia* (Divy Boží milosti), která vyšla v Benátkách r. 1754. Zda ji četl i náš otec Zavřel s jistotou nevíme, ale v tomto duchu se nesla i pověst onoho reformovaného cisterciáckého opatství.

Právě opat Ballandani ho 5. června r. 1776 oblékl do nového hábitu a dal mu jméno „Dominik Maria“. Z té doby se nám také zachoval zajímavý dopis s datem 18. června téhož roku, ve kterém tehdy dosluhující generální představený dominikánů, nedávno jmenovaný kardinál Juan Tomás de Boxadors, píše svému již bývalému spolubratrovi Zavřelovi: *Mám velkou radost, že jste mě informoval o dobrém přijetí, kterého se Vám dostalo od nejdůstojnějšího pana opata a ze splnění Vašich tužeb. Kéž Vám Pán Bůh dá sílu, abyste dostal svým povinností, které jste na sebe přijal v tomto novém stavu a kéž Vás zachová stálým ve Vašem předsevzetí, abyste v něm byl stále spokojen...* 6. června příštího roku pak otec Dominik složil slavné sliby pod řeholí sv. Benedikta a brzo se stal opatovým teologickým poradcem, převorem a novicmistrem. V jistém smyslu byl opravdu výjimečný: nejenže byl mezi těmi novými blahoslavenými nejstarším řeholníkem a všechny je formoval jako novicmistr, byl také vzdělaný, nesmírně zásadový, někdy až tvrdý, přitom velmi žádaný jak v klášteře, tak i u místních lidí jako vyhledávaný duchovní rádce.

Přelomovou událostí byl ale 13. květen r. 1799. Celá Itálie byla již dva roky pod francouzskou revoluční okupací, vedená jakobinskými direkty. Papež Pius VI. byl zajat, neapolský král Ferdinand IV. byl na útěku. Část francouzského vojska se vydala i do Casamari, kde blahoslavení Simon Maria Cadron, Dominik Maria Zavřel, Albertino Maria Maisonade, Maturino Maria Pitri, Modest Maria

Burgen a Zosimo Maria Brambat podstoupili mučednickou smrt, když svědčili o své věrnosti řeholnímu povolání a chránili konsekrované hostie před znesvěcením.

Papež František pak 26. května 2020 schválil a potvrdil dekret o mučednictví Simona Cadrona a jeho pěti druhů a 17. dubna následujícího roku pak byli i za blahoslavené přímo v Casamari slavnostně prohlášeni kardinálem Marcellem Semerarem. Jejich liturgická památka byla stanovena na 16. květen. Úcta k těmto mučedníkům však byla od jejich smrti téměř nepřetržitá, o čemž svědčí i dominikánský arcibiskup Tomáš Maria Granello OP († 1911), který složil ke každému z nich zvláštní modlitby. Je mezi nimi i velmi pěkná modlitba k otci Dominikovi Zavřelovi, kterou zde z italštiny překládáme:

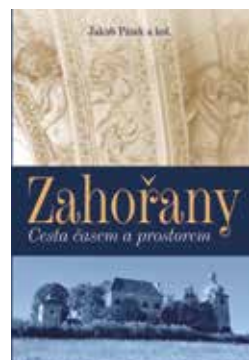
Náš slavný spolubratře, otče Dominiku! Dostal jsi krásný úděl prolít krev, když jsi s planoucí vírou potříkrát chránil nejsvětější eucharistické způsoby před nečistou rukou proradných znesvětitelů Svátosti Lásky. Vypros mi na Boží dobrotě, které jsi sloužil s takovou horlivostí milost, o kterou tě prosím z celého svého srdce. Vyplň mou touhu, je-li v souladu s vůlí Páně, abych mohl tak jako ty, po celý život věrně následovat božský Příklad a odevzdat svou duši v Boží milosti. Amen.

Fr. Efreim Jindráček, OP
Foto: archiv autora

Blahořečení šesti cisterciáckých mučedníků včetně P. Jana Dominika Zavřela O. Cist.

Jakub Pátek a kolektiv: Zahořany. Cesta časem a prostorem

Zahořany jsou venkovskou lokalitou v blízkosti Litoměřic, rozloženou na návrší zdvihající se z labského údolí. Až do 19. století představovaly správní centrum rozsáhlého panství, jehož sídla byla roztroušena v severovýchodní části Českého středohoří.

Autoři jednotlivých kapitol první části kolektivní monografie zvou čtenáře nejprve na cestu sedmi stoletími historického vývoje Zahořan, při níž se zaměřují zejména na osoby jejich nejvýznamnějších feudálních držitelů a obecní dějiny po zániku patrimoniální správy, ale také na otázky ekonomického fungování někdejšího panství, duchovní správy a školství.

Ve druhé části se pak může čtenář vydat na retrospektivní cestu prostorem Zahořan, při níž je nejprve představena podoba zdejší kulturní krajiny a urbanistický vývoj vsi, v níž jsou dodnes dochovány zajímavé objekty tradičního venkovského stavitelství. Detailní pozornost je věnována dvojici nejvýznamnějších zahořanských památek: první z nich je kostel Nejsvětější Trojice, vytvářející výraznou dominantu vsi, který je prozatím nedocenenou perlou raně barokní architektury výrazně nadregionálního významu. Tou druhou je budova zahořanského zámku, v jehož podobě se zajímavě odráží složitý stavební vývoj sahající od doznívající renesance až po období klasicismu.

V rámci širšího kontextu jsou zde připomenuty také pražské paláce, patřící v minulosti vybraným zahořanským držitelům. Cestu prostorem Zahořan uzavírá problematika zdejších drobných sakrálních památek.

Nakladatelství Pavel Mervart,
Červený Kostelec 2020.

Bližší informace najdete na webu:
www.pavelmervart.cz/kniha/zahorany-cesta-casem-a-prostorem-669

V sobotu 18. září 2021 v dozvuaku Mariánských poutních slavností se uskuteční v areálu poutní baziliky Panny Marie Sedmibolestné v Krupce – Bohosudově zajímavá celodenní akce s bohatým programem, na kterém se podílí hned pět spolupracujících organizací a mnoho dalších hostů.

Podrobný program s časy a místy najdete na webu:

www.varhanybohosudov.cz

www.bgbzs.cz

nebo na Facebooku Spolku pro záchranu bohosudovských varhan:

www.facebook.com/bohosudovskevarhany

CESTA ZA PÍŠŤALAMI aneb „DALŠÍ KROK K ZÁCHRANĚ VARHAN“

Celá akce se koná na podporu unikátních bohosudovských varhan. Proto slovo varhany bude tento den skloňováno snad ve všech pádech. Budeme se také bavit, zpívat, hrát, vzdělávat se a překonávat sami sebe při netradičních soutěžích.

Na co se tedy můžeme těšit?

Dopoledne si budeme moci v bazilice prohlédnout vzácné mešní předměty a ornáty, které se běžně nevystavují.

Ve stejnou dobu proběhne na faře setkání diecézních varhaníků, ke kterým se přidají amatérští varhaníci z celé republiky. Naváží mezi sebou kontakty a předají si zkušenosti a inspiraci.

V prostoru před bazilikou se budeme moci zaposlouchat do skladeb flétnového souboru dětí ze ZUŠ Stanislava Šebka v Krupce.

Po obědě si v bazilice vyslechneme autentické vyprávění paní Marie Sabau k vystaveným originálním obrazům z dílny místních umělců ze skupiny ARTIME.

Odpolední program bude nabitější ještě více, než ten dopolední.

Bude se střídat mezi bazilikou, ambity a prostorem před Biskupským gymnáziem.

V přílehlých ambitech bude po celý den probíhat staročeský jarmark, kde se vedle prodeje tradičních výrobků bude také tančit. Uvidíme hadí ženu, uslyšíme jarmareční písně a přijde i flašinetář. Bude se také hrát jarmareční představení Pověst o panně Sabině z Růžového hrádku. Mohu snad také prozradit ze zákulisí, že jarmarečníci se chtějí obléknout do dobových kostýmů.

Když na chvíli umlknou jarmareční písně a dozní poslední slova představení, přivítají nás tóny našich jedinečných varhan, za které postupně usedne osm amatérských varhaníků z různých farností z celé republiky, kteří nám zahrají své skladby na nástroji evropského formátu, který zde v bazilice máme.

Samozřejmě pamatujeme i na děti, které si budou moci vyzkoušet svůj um ve staročeských dětských hrách a za vybojovaná vítězství směnít jarmareční peníze za zaslouženou odměnu.

Rozhodně si nenechte ujít: tradiční domácí kynuté koláče, proutěné košíky, mýdla, křídaly, perníčky, keramiku, šperky, vystoupení šermířů a kouzelníka, a mnoho dalšího.

Celodenní program vyvrcholí večerním slavnostním varhanním koncertem. Za varhany usedne významný český dirigent, skladatel a varhaník pan Miloš Bok, regenschori baziliky Panny Marie Sedmibolestné v Krupce-Bohosudově. Dlouhých dvacet dva let neměla bazilika svého regenschorih a tak při této příležitosti bude na začátku koncertu pan Miloš Bok představen a uveden do funkce. Symbolicky chceme propojit historii se současností, a proto během koncertu zazní skladba již zesnulého nevidomého regenschorih baziliky pana Stanislava Šebka.

V neděli 19. září 2021 proběhne v bazilice mše svatá.

Foto: J. Watzek

Před rokem byl na začátku jen sen, myšlenka, kterou nyní pomalu proměňujeme kousek po kousku v realitu, ať to je úspěšný dárcovský program Adopce píšťal, vzdělávací programy pro děti u varhan, konání kulturních akcí atd. Víme, že cesta k tomuto cíli bude ještě hodně dlouhá a není vůbec jednoduchá, ale pevně věříme, že společnými silami dokážeme varhany opravit a nakonec rozeznít v jejich plné kráse.

A co přinesou opravené varhany nám všem?

Radost a krásu. Uslyšíme jejich kouzelný zvuk, nádherné jemné tóny, naplno se rozvine jejich perfektní odstupňování síly v jednotlivých registrech, jedinečné pléno, majestátní a přitom nevtíravé a velmi barevné. Budou s námi při nejrůznějších příležitostech, společenských a kulturních setkáních, ať už to budou varhanní koncerty nebo vystoupení našich dětí, svatební nebo smuteční obřady, hudební doprovody mší či předávání maturitních vysvědčení. Ve spojení s blízkou ZUŠ a teplickou konzervatoří se na nich mohou učit naše děti. Třeba tak společně umožníme vznik nové generace varhaníků.

Přijďte s námi prožít neopakovatelné zážitky. Srdečně vás zveme.

Spolek za záchranu bohosudovských varhan Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov Biskupství litoměřické Římskokatolická farnost Bohosudov Spolek Klíček Bohosudov

Spolek pro záchranu bohosudovských varhan založil v prosinci 2020 veřejnou sbírku na opravu varhan.

Finanční dary je možné poslat na transparentní sbírkový účet číslo 2701895854/2010

Na webových stránkách spolku www.varhanybohosudov.cz je také možné si on-line adoptovat varhanní píšťalu.

Farní projekt Medovníky pro zdravotníky

Ve čtvrtek 13. května 2021 dopoledne jsme jménem farnosti Dlouhý Most předali dvanáct domácích medovníků na původních dvanáct covidových jednotek Krajské nemocnice Liberec, a dva medovníky na Zdravotnickou záchrannou službu Libereckého kraje.

Celý projekt vznikl v podstatě na základě překvapivého nového koníčku našeho jáhna Michala, který se pustil do pečení dortů a různých sladkostí. Jako katechumence dlouhomostecké farnosti se mi podařilo ho přemluvit k tomuto projektu. V tu chvíli, kdy souhlasil, jsme ještě netušili, co nás čeká. Upečení devadesáti medovníkových placek opravdu není jen tak.

Již během celého období, kdy nás všechny utlačovala pandemie Covidu, jsem přemýšlela, jak pomoci, jak podpořit zdravotníky v jejich nelehké práci. V ten moment přišla právě tato výzva, a najednou jsem věděla, že to je ono. V době, kdy byl tento projekt ještě v plenkách, tak náš jáhen Michal sám onemocněl tímto zákeřným virem a mohl tak na vlastní kůži poznat jeho zálužnost. Sám v jednu chvíli nevěděl, zda bude vůbec moci projekt vzhledem k přetrvávajícím obtížím začít. Nakonec jsme se rozhodli rozdělit ho na dvě etapy, a výsledek se vydařil.

Projekt vznikl jako poděkování zdravotníkům za jejich obdivuhodné nasazení v takové době, kterou jsme nikdy předtím na vlastní kůži nezažili. I když jako zdravotní sestra, která pracovala před mateřskou na libereckém ARO, si alespoň částečně dovedu představit, jaké to asi mohlo být.

Je to naše společné vyslovení obdivu k jejich obětavé celodenní práci, kdy sami mají své rodiny, sami mají strach, aby nenakazili své děti či starší rodiče, jak nám sdělila paní Mgr. Marie Fryaufová, ředitelka ošetrovatelské péče KNL, které jsme medovníky předávali. Během rozhovoru s ní jsme se dozvěděli, že v té nejtěžší době měli zřízeno celkem 16 covidových jednotek, a práce všech zdravotníků byla opravdu náročná, mnohdy na hranici jejich fyzických, ale především psychických sil. Nikdo z nich však své nasazení nevzdal.

Naše příprava medovníků tak vyjadřuje obrovskou úctu ke zdravotníkům a záchranářům, kteří dennodenně bojovali s covidem. Každý den a každý večer přicházeli k nemocným a pečovali o ně, aniž by na konci viděli světlo. Přesto tento boj nevzdali. A právě jim patří naše farní poděkování v podobě medovníků.

Zapojili jsme též děti z farnosti, které se tak mohly podílet na projektu svými tvůrčími schopnostmi, a to tím způsobem, že pomalovaly dortové krabice, ve kterých byly medovníky předány. Nejčastěji to bylo v duchu boje s covidem, nechyběly sanity, vrtulníky, vojenské vozy, dezinfekce, vakcíny či roušky. Ty děti, které už uměly psát, vyjádřily slova díky, nebo nakreslily srdíčka. Jeden ze starších dokonce ozdobil všechny krabice logem farnosti Dlouhý Most.

Tím, že projekt netvořil jeden člověk, ale zapojilo se jich více, získal na své síle, a i když jsme pekli do noci a cítili únavu, nepolevovali jsme ve svém nasazení. Na závěr při nedělní bohoslužbě všechny medovníky v kostele jáhen Michal požehnal.

Celou farnost velmi těší, že jsme mohli tímto způsobem poděkovat lidem, kteří nasazovali své vlastní životy, kteří bojovali a nevzdávali se, i když mnohdy cítili beznaděj. Jejich nasazení je obdivuhodné a zároveň nepředstavitelné.

Všem zdravotníkům přejeme, aby tento nápor polevil a oni mohli načerpat nových sil, trochu vydechnout, a pochutnat si třeba na obyčejném medovníku od obyčejných lidí z jedné farnosti...

Jana Příbylová Dis.
katechumenka z farnosti Dlouhý Most
Foto: archiv farnosti

Za Jiřím Opočenským

Poznali jsme se s Jirkou na konci osmdesátých let na setkáních mladých věřících v Turnově, kdy jsme se scházeli po domácích. Také jsme zažili sledování StB a výsledky.

Ani Jirka nebyl ušetřen. Jirka mě navštěvoval i osobně, protože jsme oba tvořili křesťanské písně s kytarou. Když měl Jirka nějakou novou skladbu, přijel mi ji zazpívat.

Třeba o tom, jak ho oslovil kříž na náměstí, o chlebě života nebo o Duchu Svatém. Také dovedl zazpívat o potřebě úsměvu nebo o lidských vlastnostech. Jiří se brzy oženil, já jsem se věnoval dětem na školách v okolí, vyučoval jsem náboženství v kostele i ve škole a pak se dal na studia. Jirkovy písně zůstaly v notách a také v nahrávce, kterou hezky komentovala Tereška Mrázková. Rád jsem Jirku pozval i na svou primici v Loukovci v roce 2003, aby tam zazpíval s celým sborem z Turnova.

Jistě, člověk má a může v životě něco trvalého vytvořit a zanechat dalším. Může to být i verš, hodnotné slovní spojení vyjadřující stálou platnost. Jirkovy básně - písně by neměly upadnout v zapomenutí.

Na požádání jeho rodiny jsem zazpíval s kytarou na jeho pohřbu tu o cestě do nebe, kterou se už vydal, my jsme ho s modlitbou vyprovázeli a jeho čestný a zodpovědný život jistě dosáhne věčného Cíle.

*P. Pavel Ajchler
farář v Tanvaldu*

Foto: archiv farnosti

PERSONALIE

Změny v ustanovení v letních měsících roku 2021

S účinností od 4. července 2021 byl novokněz Christopher Cantzen ustanoven farním vikářem ve všech farnostech spravovaných z Mariánských Radčic.

Od 1. srpna 2021 se novým administrátorem soboteckého děkanství a dalších odtud spravovaných farností stal někdejší farní vikář v Ústí nad Labem Václav Novák.

Ke stejnému datu se administrátorem děkanství Česká Kamenice a odtud spravované farnosti Kytlice stal saletin Josef Jaroš, dotud farní vikář v Železném Brodě a Bozkově – v této funkci ho rovněž od 1. srpna nahradil jeho řádový spolubratr Henryk Kuman.

Poutní mše svatá ke cti sv. Jakuba a sv. Anny v Mnichově Hradišti

V neděli 25. července 2021 se od 10 hodin konala v Mnichově Hradišti poutní bohoslužba ke cti sv. Jakuba a sv. Anny, kterou sloužil místní děkan R.D. Pavel Mach.

Po mši sv. následovalo procesí k soše sv. Jana a sv. Anny u zámku. Poutní slavnost pokračovala odpoledne v sále farní stodoly, kde od 16 hodin hrála dechovka Sadovanka.

Nově obnovená roubená farní stodola v Mnichově Hradišti, která slouží k setkávání při poutích a dalších místních akcích, získala letos v červnu ve 13. ročníku výstavy „Má vlast cestami proměň 2021/2022“ cenu odborné poroty.

Foto: Karel Hubáč

Přání k životnímu jubileu P. Pavla Morávka

Ve čtvrtek 9. září 2021 oslaví své 40. narozeniny R.D. Ing. Pavel Morávek, děkan z Nového Boru.

Od farníků přišlo do redakce časopisu Zdislava milé přání, ke kterému se také připojujeme a přejeme otci Pavlovi též hodně Božího požehnání a zejména pevné zdraví do dalších let.

Do redakce za farníky zaslala paní Marie Hašlová z Nového Boru

Příběhy apoštolského vyznání víry

Dosud jsme rozjímali nad stvořením světa „viditelného“, nyní se ponoříme do světa „neviditelného“ (*věřím...ve Stvořitele...všeho viditelného i neviditelného*). Co je míněno oním „neviditelným“ stvořením? Ano, mohli bychom v tom vidět vše, co není vidět tělesnými očima, ale je vnímatelné skrze zkušenost, prostřednictvím působivé síly, která v rozporu s tím, co „je vidět“, ovlivňuje, mění viditelnou skutečnost. Sem patří např. vzduch, vítr, veškerý vzdušný a větrný živel, sem patří elektromagnetické výboje a síly, které též mohou velice mocně působit, a přitom nejsou vidět, sem patří však také vnitřní mohutnosti člověka. Lidské emoce nejsou vidět, a přitom tak zásadně ovlivňují a mění naše jednání. Lidské myšlenky, které jsou očima i jinými tělesnými smysly naprosto neuchopitelné, a přitom mají tak obrovskou sílu, která elektrizuje, uchvacuje, ano, „znásilňuje“ nejen jednotlivce, ale často i celá veliká společenství, národy, dnes často v globalizovaném světě i celé lidstvo. Lidská vnitřní síla vůle, která je též očima nepostřehnutelná, ale přitom v určitých výjimečně charizmatických osobnostech může způsobit celospolečenské revoluce, které naprosto převrátí dosavadní řád společnosti. Zdá se však, že ve vyjádření křesťanského Kréda jsou „neviditelným“ stvořením míněni především **andělé**. Zaměříme se tedy nyní na jejich existenci a působení v našem světě, jak nám to vypráví a zprostředkovává Bible.

Andělé jsou podle Bible duchovní, neviditelné bytosti, jejichž samostatná „osobitost“ je jaksi vágní, jejich existence a především působení nemá většinou „osobité“ rysy, andělé jsou vždy zcela pohlceni službou Bohu, případně Kristu, ano i z Božího pověření službou člověku na jeho cestě k Bohu. I když v určitých výjimečných případech mají andělé jméno, které je nutným „ohraňčením“ osobitosti každé osobní bytosti, i tito „pojmenovaní“ andělé postrádají osobní myšlení, osobní emoce, osobní rozhodování. Vše je v jejich působení naprosto řízeno a pohlceno Bohem, jehož stoprocentními služebníky andělé jsou.

První majestátní oblast přítomnosti a působení andělů je samotné nebe, tedy nadpřirozený svět, který zcela ovládá a řídí Bůh. V biblické knize Job

VĚŘÍM V BOHA... STVOŘITELE V.

tvoří andělé jakýsi Hospodinův poradní sbor (*Nastal pak den, kdy přišli synové Boží (=andělé), aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i Satan.*). Andělé (synové Boží) přináší zprávy z dění na zemi, Hospodin se jich ptá, kde byli, co viděli. Je až překvapivé, že do tohoto poradního sboru patří i Satan. V Jobovi však ještě nemá povahu Božího odpůrce, ale je ve svém „žalování“, obviňování stále zcela podřízen Hospodinovým příkazům. Další velikou, mnohokrát zmiňovanou a rozvíjenou přítomností a působením andělů je Boží oslava v nebi, případně v Hospodinově pozemském přibytku, v chrámě. Nádherný obraz se zjevuje proroku Izajášovi: *...spatřil jsem Panovníka. Seděl na vysokém a vznesném trůnu a lem jeho roucha naplňoval chrám. Nad ním stáli serafové (ohniví andělé): každý z nich měl po šesti křídlech... Volali jeden k druhému: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“* Andělé zde nevystupují pouze jako strážci a zvěstovatelé Boží svatosti, ale též jako duchové, kteří Hospodinovým pověřením duchovně očišťují člověka a zmocňují ho pro jeho prorocké poslání (*Tu ke mně přiletěl jeden ze*

serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: „Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.“). V poslední knize Bible, ve Zjevení sv. Jana, se prorockému vizionáři otevírá velkolepý pohled do nebe, kde probíhá neustálá slavná, zářivá liturgie oslavy, chvály, děkovaní i proseb vůči Bohu a jeho Synu, který je ve Zjevení představen jako obětovaný Beránek. Jsou obklopeni a oslavováni nespočtelným množstvím andělů: *A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“* Tato velkolepá nebeská liturgie se však prolamuje i do pozemského světa, když Bůh ve svém Synu navštívuje svůj lid při Ježíšově narození. Noc, ve které se Ježíš narodil, se rozzáří světlem, a mohutný oslavný zpěv andělů zve probuzené pastýře k jesličkám, kde spočívá novorozené božské Dítě: *A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se roz-*

ČERVENEC - SRPEN

zářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.... A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ V tomto vánočním příběhu již zaznívá i druhá role andělů, totiž být Božími posly, kteří přinášejí lidem Boží poselství, obyčejně výzvu k určitému konkrétnímu, Bohem svěřenému poslání. Tak se zjevuje anděl Gedeonovi: *Hospodinův posel (anděl) se mu ukázal a oslovil jej: „Hospodin s tebou, udatný bohatýře.“ ... „Jdi v této své síle a vysvobodíš Izraele z rukou Midjanců. Hle, já tě posílám.“* Odvaha a odhodlanost Gedeona je provázena Hospodinovou vítěznou mocí nad mnohanásobnou převahou nepřátel. Při zvěstování narození Jana Křtitele a následně zvěstování narození Ježíše přichází k Janovu otci Zachariášovi a Ježíšově matce Marii archanděl Gabriel. Že zde anděl nese vlastní jméno je v biblickém podání poměrně výjimečné, nicméně andělovo jméno zcela odkazuje k andělové službě Bohu („Hospodin je udatný bohatýr“). Andělé mají v Bibli také „vysvětlující“ poslání. Tak prorok Daniel přijímá výklad budoucích dějin střídajících se řídí na Blízkém východě: *...hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z třpytivého zlata z Úfazu. Tělo měl jako chrysolit, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako lesknoucí se bronz a zvuk jeho slov byl jako hrozný hluk. ... Řekl mi: „Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena a já jsem proto přišel.“* Následuje prorocký výklad nastávajících dějin. Podobně ve Zjevení sv. Jana provází Janovy vize anděl konkrétním výkladem. Zde je zdůrazněno, že andělům nenáleží úcta klanění: *A když jsem to uslyšel a spatřil, padl jsem na kolena k nohám anděla, který mi to oznamoval. Ale on mi řekl: „Střež se toho! Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratři proroci a ti, kdo se drží slov této knihy. Před Bohem poklekní!“*

Andělé jsou též bojovníci proti duchovním mocnostem zla, které jsou též anděly, ale odpadli od Boha: *A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak a jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi.*

A nakonec andělé, kteří doprovázejí člověka na životních cestách a poskytují mu jasnou orientaci a ochranu v nebezpečích. Nádherně vyprávění o anděli průvodci na nebezpečné cestě, čteme v knize Tobijáš. Tajemně se objevující mladík, který se nabízí jako znalý průvodce na Tobijášem zamýšlené cestě, mladého Tobijáše chrání před smrtelnými nebezpečími, které po cestě na mladíka číhají, a je mu zkušeným, obeznaným rádcem a učitelem. Na konci vyprávění, kdy dovede Tobijáše živého a zdravého zpět domů, společně s jeho v cizině získanou nevěstou, uzdravuje ještě slepotu Tobijášova otce, a pak po tom, co vyjeví své jméno a svou podstatu, mizí lidem z očí: *... Bůh mě rovněž poslal, abych tě vyléčil, i Sáru, tvou snachu. Já jsem Rafael, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházel před Hospodinovu slávu. ... Nyní dobrořečte na zemi Hospodinu a vzdávejte chválu Bohu. Hle, já vystupuji k tomu, který mě poslal.“* Poté se vznese vzhůru. Ježíš též hovoří o andělech, kteří osobně „dohlížejí“ na „malíčky“ a zároveň dlí před tváří nebeského Otce: *„Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto malíčkových. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.“* Z těchto a jiných míst se vyvinula nauka o „andělech strážných“, kteří zcela osobně doprovázejí v pozemském životě každého člověka. Stará křesťanská tradice nabádá věřící, aby se v modlitbě obraceli na svého anděla strážného, komunikovali s ním, prosili ho o ochranu a vedení, které je andělovi Bohem svěřeno.

R.D. Mgr. Jiří Voleský

Foto: Francesco Botticini – Archanděl Gabriel, Michael a Rafael s Tobijášem (1470)

Diecézních výročí, která připadají na červen, červenec a srpen tohoto roku, je poněkud větší počet, a tak mi dovoluji spíše telegrafickou formu jejich prezentace. Na bouřlivý stavební rozvoj města Liberce na přelomu 19. a 20. století navazovaly také projekty nových kostelů a farností. Jedním z nich byl kostel sv. Máří Magdalény při tamním novém kapucinském klášteře, který byl biskupem Josefem Grossem vysvěcen 11. června 1911, tedy před 110 lety. V letech 1721 až 1733 stál v čele litoměřické diecéze možná poněkud pozapomenutý, nicméně nepochybně významný biskup Jan Adam Vratislav z Mitrovic. Dne 14. června uplynulo již 310 let od jeho biskupského svěcení, neboť ještě před svým nástupem do Litoměřic byl biskupem v Hradci Králové.

Nejbližším spolupracovníkem biskupa Štěpána Trochty při jeho druhém působení v litoměřické diecézi v letech 1968 až 1974 byl jeho sekretář a ceremonář Jaromír Korejs, který by se 1. července dožil již stých narozenin. Naopak již před 320 lety, konkrétně 3. července 1701, byl položen a slavnostně požehnán základní kámen k barokní novostavbě chrámu Panny Marie Bolestné v Bohosudově. 4. července jsme si pak připomněli již 30. výročí úmrtí redemptoristy Bohumila Šimonovského, který v 70. a 80. letech působil jako výpomocný duchovní v Litoměřicích a stal se oblíbeným zpovědníkem bohoslovců, kteří mu říkali „Zlatičko“.

Mezi oběti komunistické totality z řad kněží litoměřické diecéze bývá rovněž počítán Emil Brůna. Tento držkovský rodák a dlouholetý kněz v Bakově nad Jizerou byl na jaře 1951 „z trestu“ přeložen do Chrástavy, kde za velmi podivných okolností zemřel 5. července 1951, tedy před 70 lety. Oficiální vyšetřování konstatovalo sebevraždu, ovšem vzhledem k mnoha nejasným skutečnostem lze spíše uvažovat o násilném trestném činu ze strany jeho „politických“ nepřátel.

Dne 14. července 1901, tedy před 120 lety, slavil v (dnes již nestojícím) farním kostele sv. Martina v Brtníkách svou primici budoucí litoměřický biskup Anton Alois Weber. Již 150 let pak 25. července uplynulo od narození Franze Reikeho, blízkého spolupracovníka zmíněného biskupa Webera a posledního probošta litoměřické kapituly německého původu. K litoměřické kapitule jakožto tzv. královský kanovník přišel takřka celé čtvrtstoletí také dlouholetý farář v Bělé pod Bezdězem Jaroslav Dostálek, který zemřel před 25 lety, konkrétně 27. července 1996. Nedožil se tak slavného povýšení kostela sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí na baziliku minor, k čemuž došlo 10. srpna téhož roku – tedy také před 25 lety. Oproti tomu již 425 uplyne 24. srpna od vysvěcení nového děkanského kostela sv. Máří Magdalény v Sobotce, který si od onoho roku 1596 udržel až do současnosti prakticky stejnou vnější podobu a řadí se k jedněm z nejpůsobivějších chrámů v diecézi.

Mgr. Martin Barus

Zprávy z diecéze

Břimování o slavnosti Seslání Ducha svatého v Chomutově

V neděli 23. května 2021 navštívil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant kostel Nanebevzetí Panny Marie v Chomutově, aby při mši svaté udělil svátost břimování věřícím. Stalo se tak právě v den slavnosti Seslání Ducha svatého (tzv. Letnice), kdy církev znovuprožívá své zrození z Ducha svatého. V chomutovském kostele zaslechlo při této mši svaté celkem 18 břimovanců z úst litoměřického biskupa při pomazání křížem slova: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“.

(Fotogalerie na str. 31)

Foto: Dominik Faustus

Předprázdninové setkání vikariátních účetních v Litoměřicích

V úterý 1. června 2021 se od 10 hodin konalo v budově děkanství U Všech svatých v Litoměřicích setkání vikariátních účetních. Při této akci, které vedla zástupkyně diecézního ekonoma Bc. Eliška Kocurová, účetní projednávaly aktuální záležitosti týkající se vedení účetnictví svěřených farností.

Litoměřický hospic oslavil 20. výročí

V sobotu 5. června 2021 proběhly oslavy 20 let Hospice sv. Štěpána v Litoměřicích. Při mše svaté v katedrále sv. Štěpána od 15 hodin, kterou celebrol litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, vzpomněli přítomní na všechny pacienty, které pracovníci hospice doprovázeli na cestě do věčnosti.

Foto: Zuzana Legnerová

Po skončení bohoslužby byli přátelé Hospice pozváni na setkání, při němž byl čas pro vzpomínání. K setkání hrála jazz skupina EverGreen.

Večer ještě proběhl v katedrále varhanní koncert (varhany, violoncello a zpěv). Kéž toto dílo milosrdenství má dál požehnání a plní svůj účel na cestě do náručí nebeského Otce.

Setkání koordinátorů Noci kostelů

V obci Pasohlávky v Jihomoravském kraji se ve dnech 8.-9. června 2021 uskutečnilo dvoudenní celorepublikové setkání koordinátorů Noci kostelů, kterého se zúčastnili také zástupci litoměřické diecéze. Kromě zkušeností, nápadů a podnětů do příštích let zde zazněly i konečné statistiky uskutečněné květnové akce. Noc kostelů je každoročně pořádaná akce, která se ve stejném termínu koná v několika státech Evropy. Kromě České republiky k ní patří Rakousko, Švýcarsko, Estonsko, Lotyšsko, Nizozemí a Německo. Jejím smyslem je nezávazné přiblížení se a setkání s křesťanstvím pro nejširší veřejnost. V naší republice této příležitosti letos využilo na 223 000 návštěvníků ve 1 230 přihlášených kostelech a modlitebnách. Příští Noc kostelů se bude konat dne 10. června 2022.

Břimování v Litoměřicích

V pátek 11. června 2021 při mši svaté v 18 hodin udělil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v kostele Všech svatých v Litoměřicích 11 mladým křesťanům svátost břimování.

Foto: Dominik Faustus

Koncelebranty byli litoměřický děkan J.M. can. Józef Szeliga, generální vikář Mons. Martin Davídek a děkan litoměřické kapituly J.M. can. Karel Havelka. Po mši svaté následovalo malé pohoštění na zahradě litoměřického děkanství.

(Fotogalerie na str. 31)

Nedělní křestní bohoslužba v Teplicích - Trnovanech

Na mnoha místech litoměřické diecéze se konaly odložené křestní obřady, které se pro pandemická opatření nemohly konat o velikonočních svátcích. Podobně tomu tak bylo v neděli 13. června 2021 v kostele Božského srdce Páně v Teplicích - Trnovanech. Farář P. Radomír Kuchař tam od 9.30 hodin celebrol mši svatou, při níž pokřtil čtyři věřící, tři z nich navíc přijali svátost břimování.

Kéž jim všem Bůh žehná při putování po jejich nové cestě s Kristem.

Zasedání vedoucích odborů biskupské kurie v Litoměřicích

Ve čtvrtek 17. června 2021 od 10 hodin se na biskupské kurii v Litoměřicích konalo společné zasedání vedoucích odborů konzistoře. Přítomní vedoucí podali litoměřickému biskupovi Mons. Janu Baxantovi zprávy o činnosti svých odborů. Litoměřický biskup je poté pověřil novými úkoly pro nejbližší období.

Setkání litoměřického biskupa se zdravotníky

Foto: Martin Davídek

Ve středu 23. června 2021 se od 16 hodin setkal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant s lékaři, sestrami a dalšími zdravotnickými pracovníky z litoměřické nemocnice, kteří se starali v době pandemie Covidu 19 o nemocné. V průběhu setkání a prohlídky rezidence ukázal biskup přítomným některé pontifikálie, jejichž význam vysvětlil, a stejně tak vyjasnil i duchovní obsah uměleckých děl. Hosté kromě malého občerstvení a prohlídky biskupské rezidence obdrželi dary, mezi nimiž nechyběla ani kniha „Ut videam“, která je sbírkou vybraných promluv Mons. Jana Baxanta, a CD s hudbou z litoměřické katedrály. Zdravotníci vyslovili přání, aby se již nikdy podobná mimořádná situace, které byli v poslední době vystaveni, neopakovala.

Projekt Živý dům navštívili zástupci litoměřické diecéze

Ve středu 23. června 2021 navštívil generální vikář Mons. Martin Davídek a diecézní ekonom Ing. Miloš Kuba sociální projekt teplické komunity salesiánů s názvem Živý dům. Při setkání byly projednávány možnosti spolupráce a podpory ze strany litoměřického biskupství. Projekt Živý dům je budova v Teplicích - Trnovanech. Po dokončení rekonstrukce se do ní přestěhuje středisko pro děti a mládež, sociálně - aktivizační služba pro rodiny, komunita salesiánů a některé farní aktivity.

Bližší informace k projektu: www.salesianiteplice.cz/stredisko/zivy-dum

Pout' v kapli sv. Jana Křtitele v Litoměřicích

Ve čtvrtek 24. června 2021 o Slavnosti Narození sv. Jana Křtitele se od 18 hod.

konala pouť v litoměřické kapli sv. Jana Křtitele, která se nalézá poblíž rezidence litoměřického biskupa. Hlavním celebrantem byl generální vikář Mons. Martin Davídek, koncebroval litoměřický děkan J.M. can. Józef Szeliga. Bohoslužba se v kapli sv. Jana Křtitele koná zpravidla jedenkrát za rok a to právě o Slavnosti narození jejího patrona sv. Jana Křtitele. Kaple byla také pohřební kaplí 6. litoměřického biskupa Emanuela Arnošta Valdštejna, který zde byl pochován v důsledku josefínských reforem. Do krypty v litoměřické katedrále byly jeho ostatky přeneseny, jak si původně přál, až na konci 20. století, a zde jsou uloženy pod oltářem Panny Marie Bolestné.

Požehnutí znovupostavené kaple Navštívení P. Marie ve Valech u Kropachu

V sobotu 26. června 2021 v 11 hodin ve Valech, které jsou místní částí obce Kropach, požehnal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant obnovou kapli Navštívení Panny Marie. Kaple byla znovu postavena v místech, kde v minulosti stála kaple původní. Ta byla vystavěna v roce 1800 a v 50. letech minulého století ji tehdejší totalitní režim zbouřil jako nežádoucí stavbu v hraničním pásmu.

Foto: Zdeněk Nigrin

Pouť v Žitenicích

V neděli 27. června 2021 se od 18.30 hod. konala pouť ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Žitenicích. Hlavním celebrantem byl probošt Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě Mons. doc. Ing. Aleš Opatrný, Th.D. Koncelebranty byli: J.M. can. Mgr. Karel Havelka a generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek. Po skončení mše svaté byli poutníci pozváni na žitenický zámek, který je majetkem vyšehradské kapituly, kde proběhlo agapé.

Litoměřický biskup se zúčastnil několika poutí k účtě sv. Petra a Pavla

V litoměřické diecézi se nachází celkem 32 kostelů a kaplí zasvěcených apoštolům sv. Petru a Pavlovi. Na poutích ke sv. Petru a Pavlovi v sobotu 26. června v Lindavě, v neděli 27. června v Tanvaldu a v úterý 29. června v Mělníku předsedal liturgii při mši sv. litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. V Lindavě byl jeho koncelebrantem J.M. can. Mgr. Rudolf Repka a v Tanvaldu R.D. Mgr. Petr Ajchler. Na Mělníku koncelebrovali: P. Jacek Zyzak MS, mladoboleslavský okrskový vikář R.D. Leopold Paseka a P. Miroslav Mateňko MS. Tato mše

svatá byla spojena s udílením svátosti bířmování.

(Fotogalerie na str. 31)

Setkání kaplanů pro mládež v Diecézním centru mládeže v Litoměřicích

Foto: Martin Davídek

V úterý 29. června 2021 se od 10 hodin setkali kaplaní pro mládež litoměřické diecéze v Diecézním centru pro mládež v Litoměřicích. Setkání navštívil také litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, který představil novou pracovníci Diecézního centra mládeže Wandu Velínskou, která bude též spojovacím článkem mezi DCM v Litoměřicích a příchovickou Křižovatkou. V promluvě ke kaplanům litoměřický biskup mj. připomněl, že každý duchovní se stará o celé „stádo“, a že tedy nemůže zapomenout na mládež, nicméně úkolem kaplanů pro mládež je brát tuto starost intenzivněji. Ostatní kněží však nejsou dispensováni od duchovní péče o mládež. Mladí lidé budují duchovní mosty pro další mladé lidi, které propojují. Litoměřický biskup také nastínil základní body podzimního diecézního setkání mládeže, které se bude konat v sobotu před slavností Ježíše Krista Krále, tak, aby mladí lidé ze strany pozvaných hostů, kteří budou přicházet se střízlivostí a pokorou, dostali odpovědi na otázky, které na ně aktuálně doléhají. Důležité je také to, aby mladí lidé měli prostor na setkání a mohli si popovídat i mezi sebou. V závěru setkání otec biskup slečně Wandě a přítomným kaplanům pro mládež udělil předprázdninové požehnutí.

Cyriometodějská pouť na Ostrově sv. Klimenta v Hostěnicích u Brozan nad Ohří

V úterý 6. července 2021 se od 10.30 hodin konala na Ostrově sv. Klimenta v Hostěnicích u Brozan nad Ohří cyriometodějská pouť. Hlavním celebrantem byl místní duchovní správce P. Wolfgang Karel Horák, OPraem. s nímž koncelebroval generální vikář Mons. Martin Davídek a děkan litoměřické kapituly J.M. can. Karel Havelka. Po skončení bohoslužby pod širým nebem se poutníci vydali ke kříži do míst, kde kdysi stál kostel sv. Klimenta. Poté byli poutníci pozváni na místní statek, kde pro ně bylo připraveno poutnické pohoštění.

Drážďanský biskup navštívil litoměřické biskupství

Ve čtvrtek 15. července 2021 navštívil biskup drážďansko-míšeňské diecéze Mons. Heinrich Timmerevers litoměřické biskupství. Drážďansko-míšeňský

biskup se svým doprovodem nejdříve navštívil litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta v jeho rezidenci. Po krátkém setkání, kterého se zúčastnil také generální vikář Mons. Martin Davídek se přítomní odebrali do katedrály sv. Štěpána, kde si Mons. Timmerevers vyslechl od studenta filozofické fakulty, který přes léto koná v katedrále průvodcovskou službu, krátkou přednášku o historii katedrály v německém jazyce. Setkání bylo zakončeno společným obědem v Diecézním domě kard. Trochty v restauraci Biskupský pivovar. Původně bylo setkání plánované na minulý rok, ale pandemická situace a následná omezení tuto akci znemožnily.

Vzpomínka na nedožitě 50. narozeniny pana Jaroslava Puldy

V úterý 20. července 2021 si pracovníci litoměřické biskupské kurie připomněli osobnost svého nedávno náhle zesnulého kolegy, pana Jaroslava Puldy, který by toho dne slavil 50. narozeniny. Tichou vzpomínkou na něj a modlitbu věnovali pracovníci kurie na místním hřbitově za přítomnosti generálního vikáře Mons. Martina Davídka a děkana farnosti u Všech svatých J.M. can. Józefa Szeligy.

Poutní mše v lesní kapli sv. Máří Magdalény v Tašově

V sobotu 24. července 2021 se konala v lesní kapli sv. Máří Magdalény v Tašově pouť, na kterou tradičně přijeli i němečtí rodáci a jejich potomci. Poutní mši svatou sloužil děkan litoměřické kapituly J.M. Karel Havelka. Tlumočnickem byl Ing. Beran. Při bohoslužbě zpíval operní sólista J. Kováč. Na varhany hrála Marie Brůnová. Po pouti byli přítomní pozváni na malé pohoštění. Čeští i němečtí poutníci se při této pouti setkávají již mnoho let a pojí je vzájemné přátelství.

Pouť ke sv. Anně v Jedlce

V neděli 25. července 2021 se konala v Jedlce v kostele sv. Anny pouť. Poutní mši svatou koncebroval generální vikář Mons. Martin Davídek, asistoval P. Jozef Kujan. Při mši sv. generální vikář pokřtil tři dospělé osoby a bylo církevně zplněno i jedno manželství.

Foto: Jaroslav Dostál

Na závěr bohoslužby také předal děkovný list litoměřického biskupa pořadatelům letošní Noci kostelů panu Jaroslavu Dostálovi a Mgr. Marcelu Hrubému. Kostel v Jedlce patří mezi hlavní starobylá poutní místa v litoměřické diecézi, kde je zvlášť uctívána Ježíšova babička sv. Anna.

redakce

Diecézní charita Litoměřice

Diecézní charita pomáhá ve Stebně

„Lidé měli strach o svůj život, báli se. Nevěděli, co se děje. Nastala bílá tma. Kroupy. Hromy. Blesky. Velký hluk, každý se s tímto zážitkem smiřuje jinak,“ přibližuje pocity obyvatel Roman Striženec, koordinátor pro mimořádné události.

Stebno na Podbořansku ve čtvrtek 24. června 2021 zasáhl bouřkový jev zvaný downburst. Tato obec leží na hranici dvou diecézí: plzeňské a litoměřické. Z tohoto důvodu došlo ke spolupráci obou diecézních charit.

Diecézní charita Litoměřice aktivizovala a vedla tým složený z charitních pracovníků Charity Litoměřice, Charity Lovosice, Charity Most a na místě poskytovali psychosociální pomoc a podporu lidem zasaženým zmíněnou mimořádnou událostí.

Začátkem července se pak uskutečnil druhý výjezd do zasažené oblasti. Charitní tým ve spolupráci s Českým červeným křížem zde navštívil šest domácností. *„K těmto lidem jsme šli již na doporučení. Smyslem naší pomoci je umožnit člověku, aby se vrátil k té traumatizující zkušenosti a my mu pomohli se s ní vyrovnat,“* říká Roman Striženec, koordinátor pro mimořádné události.

„Lidé měli strach o svůj život, báli se. Nevěděli, co se děje. Nastala bílá tma. Kroupy. Hromy. Blesky. Velký hluk, každý se s tímto zážitkem smiřuje jinak,“ přibližuje pocity obyvatel Striženec.

Poté, co opadl prvotní šok, začali lidé řešit i situaci kolem sebe. Vyjadřovali lítost nad zničenými velkými, starými, vzrostlými stromy.

Na podporu zasažených obyvatel Stebna již přišlo na transparentní účet diecézní charity Plzeň, která sbírku pořádá, téměř 686 tisíc Kč. Potřebným rodinám byla dosud rozdělena částka ve výši 469 tisíc korun. V nejbližších dnech rozdělí Charita dalším dvěma rodinám na obnovu jejich domovů dalších 160 tisíc korun. To vše se děje díky obrovské solidaritě štědrých dárců s místními zasaženými lidmi.

Vzhledem ke stabilizované situaci potřebných rodin ze Stebna budou případné další dary s variabilním

symbolem 246 zaslané na transparentní účet Diecézní charity Plzeň č. 277850809 / 0300 od 3. srpna 2021 shromažďovány do krizového fondu. Z něj budou v případně potřeby neodkladně uvolňovány na pomoc lidem v nouzi při jiných mimořádných živelných nebo krizových událostech.

Dary, které byly na charitní transparentní účet zaslány za účelem oprav stebenského kostela sv. Jana Křtitele, byly převedeny na oficiální sbírku na jeho opravu, vedenou u Nadačního fondu Dominanty. Šlo o celkem 10 500 Kč. Diecézní charita totiž zaštiťuje pouze pomoc zasaženým lidem. Dary i výdaje ve prospěch obyvatel Stebna je možno sledovat pod variabilním symbolem 246 na charitním transparentním účtu ONLINE.

Děkujeme za veškeré příspěvky solidárních dárců, ale také celých farností nebo soukromých subjektů, díky nimž může být vyplácena finanční podpora lidem v krajní životní situaci.

Zdroj informací:

*Diecézní charita Litoměřice (Eva Hadašová),
Diecézní charita Plzeň (Mgr. Petr Šimek)*

Povodně se nevyhnuly ani litoměřické diecézi

Během víkendu (17. – 18. 7.) zasáhly oblast litoměřické diecéze vydatné srážky. V důsledku těchto srážek a dosavadního nasycení řek došlo v některých oblastech k záplavám. Zasaženy byly obce na Děčínsku, Šluknovsku, v Ústeckém kraji a obce na Liberecku a Českolipsku v kraji Libereckém.

Dle údajů HZS byly hlášeny stovky událostí. Škody jsou hlášeny zejména na veřejném majetku a infrastruktuře, nicméně došlo i k zaplavení soukromých obydlí v řádu desítek domů.

Ředitelé a pracovníci Charit v Liberci, České Lípě, Šluknově, Mostě, České Kamenici a vedoucí střediska Diecézní charity Litoměřice zjišťovali potřeby prostřednictvím místních samospráv. Informace o aktuálních potřebách byly během jednání Panelu humanitárních organizací Ústeckého kraje

poskytnuty pracovníky HZS a pracovníky odpovědnými za krizové řízení v Ústeckém kraji.

Prostřednictvím Charity Šluknov bylo zapůjčeno 15 vysoušečů pro obec Dolní Poustevna a poskytnuto 180 litrů dezinfekce. Na vyžádání města Děčín proběhla ve středu výpomoc při odklizení nánosů u dvou domácností seniorů v Děčíně. Pomoc zajistili pracovníci Charity Česká Kamenice a pracovníci střediska Diecézní charity Litoměřice v Jiřetíně pod Jedlovou.

Koncem července se uskutečnila ve Šluknově koordináční schůzka, během které byl naplánován harmonogram a zapojení charitních pracovníků do následného poskytování psychosociální pomoci v zaplavených oblastech.

Eva Hadašová, Foto: Klára Holičová

Charita Lovosice, která působí v Ústeckém kraji již 25 let si v oblasti práce s lidmi bez domova, s matkami s dětmi bez přístřeší, s dětmi a rodinami, které žijí na prahu chodby a s lidmi s mentálním postižením, zpracovala krátkou dotazníkovou sondu.

Zajímal nás názor veřejnosti. Tématem našeho dotazníkového šetření se stal pojem POMÁHÁNÍ. Cílem tohoto průzkumu bylo zjistit, jak a zda vůbec vnímá veřejnost potřebu pomáhat.

Naši snahou bylo oslovit pouze lidi, kteří nepracují v profesích v sociální oblasti. Zpět jsme obdrželi 109 kompletních odpovědí. 80 % odpovědí přišlo od lidí v produktivním věku, tedy od lidí, z jejichž daní se poskytování pomoci a podpora lidem na okraji společnosti financuje. 20 % odpovědí bylo od lidí v důchodu a studentů.

V otázkách typu „zda je některá z cílových skupin z okraje společnosti důležitější než jiná“, nebo „zda si někdo zaslouží pomoc více než někdo jiný?“ nadpoloviční většina (63 %) jedinců shodně odpovídala, že v pomoci by si měli být všichni rovni.

Zajímavým momentem našeho průzkumu jsou odpovědi u ostatních 37% respondentů, kteří by v přístupu k pomáhaní rozlišovali. V rozdělení podle cílových skupin veřejnost preferuje zdravotně, mentálně a psychicky postižené spoluobčany, v těsném závěsu jsou děti, pak by se mělo pomáhat ohroženým rodinám a samoživitelům, na čtvrtém místě jsou senioři a naprosto zanedbatelné minimum (3 respondenti) by pomáhali bezdomovcům.

V doplňujících otázkách, na které odpovídali pouze ti, jejichž postoj k pomoci je segregáční, se při konkretizaci vyjadřovali nejčastěji následovně:

U otázky „Kdo si pomoc zaslouží“ se absolutně nejvíce objevovala odpověď děti (10), pak následovali samoživitelé (5), po nich zdravotně postižení (4) a senioři (4).

Když byla doplňující otázka položena opačně („kdo si pomoc nezaslouží“), tak se nejčastěji objevily odpovědi: lidé, kteří pobírají dávky (12), dále pak závislí – drogy a alkohol (8) a bezdomovci (7) a Romové (7). V kuriozních odpovědích jsme zaznamenali i například politické strany. V těchto doplňujících otázkách měli možnost respondenti vypsát více možností. Odpovědi, které zde prezentujeme, jsou ty nejčastější.

Další částí naše průzkumu bylo popsání pět životních příběhů z praxe, kde jsme se respondentů nejdříve ptali, zda by konkrétnímu případu pomohli, nebo ne, a nakonec měli respondenti vybrat příběh, který hodnotí jako nejzávažnější či nejpotřebnější.

POMÁHÁNÍ

Zde je následujících 5 příběhů:

PŘÍBĚH 1: Senior 75 let, přepsal byt na dceru, která ho vyhodila na ulici, a tím se senior stal bezdomovcem. Rozhodněte, zda by mu měla být poskytnuta pomoc?

V tomto případě by pomohlo 101 respondentů ze 109 dotázaných.

PŘÍBĚH 2: Matka nutila svoji 16letou dceru k prostituci, a aby to dcera vydržela, matka ji aplikovala pervitin. Dcera do svých 20 let porodila 2 děti, které jí byly odebrány. Žije na ulici. Rozhodněte, zda by se jí mělo pomoci?

V tomto případě by pomohlo 99 respondentů ze 109.

PŘÍBĚH 3: Matce se narodil syn, který byl již od narození postižený. Starala se o něj do jeho 38 let, ale nyní zemřela. 38letý muž zůstal sám. Rozhodněte, zda poskytnou pomoc?

V tomto případě by pomoc poskytlo 108 dotázaných ze 109.

PŘÍBĚH 4: Když bylo holčičce 5 let, dali ji do Klokánku. Z Klokánku se dostala do dětského domova a v 17 letech poprvé otěhotněla. Nyní jí je 30 let a má 4 děti – každé dítě má jiného otce. Nikdy nepracovala a alimenty na děti nedostává. Nemá kde bydlet. Rozhodněte, zda jí poskytnout pomoc?

Zde by se pro pomoc rozhodlo 80 dotázaných ze 109.

PŘÍBĚH 5: Dítěti je 12 let, má 4 sourozence. Nejezdí na školní výlety, nikdy nezažilo školu v přírodě, nikdy nebylo na rodinné dovolené. Jeho matka se snaží, otec je alkoholik. Rozhodněte, zda poskytnout pomoc?

V tomto posledním příběhu by pomoc poskytlo 102 dotázaných.

Na poslední dotaz z našeho dotazníku – tedy, který ze zmiňovaných příběhů je hodnocen jako nejzávažnější, byly odpovědi následující:

Příběh č. 2 – 32 dotázaných

Příběh č. 5 – 29 dotázaných

Příběh č. 3 – 20 dotázaných

Příběh č. 1 – 18 dotázaných

Příběh č. 4 – 10 dotázaných

Ve shrnutí této krátké dotazníkové sondy do obsáhlého tématu POMÁHÁNÍ se při celkovém vyhodnocení neshodují výpovědi v prioritaci potřebných skupin versus závažnost popsaných situací – nejzávažnější se v četnostech odpovědí objevila situace, kde cílovou skupinou je bezdomovec.

Po krátké prezentaci této sondy mi dovoluje krátce se věnovat otázce pomáhaní.

První, co mě napadlo, byla slova jako morálka, etika, společnost. Ta slova zná každý. Každý se s nimi v životě potkal – ať už ve škole, nebo v literatuře. Ale víte co, jsou to pojmy – abstrakce, pro někoho lépe a pro někoho hůře představitelné či uchopitelné. Podle selského rozumu, zkráceně a v konkrétních lidských projevech je morálka to, jak se chováme jeden k druhému. Tak přemýšlím, jak jsme tedy v tomto krátkém dotazníkovém šetření dopadli, jak je na tom naše morálka? Shoda v názorech a přístupech nemůže být nikdy stoprocentní, nejsme všichni klonem jednoho jedince (i když ani v tomto případě by nejspíš nedošlo ke stoprocentní shodě). Svědčí to o tom, že naše ochota pomáhat bez výhrad je 63% - stačí to? Je to pro naši společnost dobré nebo špatné? Je to vrozená potřeba či naučený přístup?

Pracuji v oboru, kam přicházejí lidé, kteří si dál v životě už nevědí rady. Někdo málo a jiný ještě méně. Někdy přijde člověk a neví si rady vůbec. Většina mých známých či přátel by vůbec neporozuměla „světlu“, ze kterého přicházejí tyto lidé. Nemyslím tím, že by byli povrchní nebo necitelní. Jen mají teď to „štěstí“, že do scénáře jejich osudových cest nebyla žádná taková zápletka zapsána. Je to jako když se díváte na film, třeba „Milionář z chatrče“, pouze většinou bez happy endu.

Přemýšlela jsem tedy dále a došlo mi, že nejsem soudce a nerozhduji, zda lidé odpovídali dobře nebo špatně. Názor a pohled jednotlivce na věci přece není v objektivním vnímání absolutní pravdou, může být absolutní pravdou pouze v mém mikrosvětě. Jaké jsou naše mikrosvěty a kde jsou naše pravdy?

Když se řekne pomáhaní, tak většinou vidím Matku Terezu, ženu z masa a kostí, která zasloužila svůj život opravdové pomoci všem lidem. Všichni ji známe, byla malá. Nerozlišovala, komu pomoci a komu ne. Láska, která je nesobeká, je potřeba všude a pro každého.

Za Charitu Lovosice

Mgr. Alena Maternová

**karmelitánské
nakladatelství**

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Kardinál Stefan Wyszyński Nekorunovaný král Polska

Stefan Wyszyński (1901–1981) byl v době tvrdého komunistického útlaku mužem na správném místě. I v těžkých podmínkách podporoval v polských městech i na venkově víru Božího lidu. Třikrát ve svém životě přečetl Marxův Kapital, aby věděl, jak vést s protivníkem ideový střet. I když ho poště komunisté internovali a dokonce se ho pokusili zabit, zachoval klid a hledal způsoby, jak koexistovat s komunistickou mocí, aniž by si církev zadala s materialistickou ideologií. V zásadních otázkách byl neoblomný, naopak v tom, co bylo druhořadé, přístupný dohodě: „Máme právo ve všem obětovat sebe sama, ale nesmíme obětovat diecéze, církev ani věřící.“

brožovaná, 176 stran, 229 Kč

Cesta malých kroků

Chiara Petrillová - svědectví nejbližších

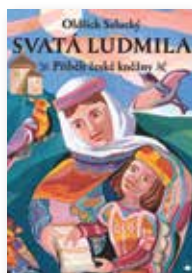

Příběh trojnásobné maminky Chiary Petrillové, která v 28 letech zemřela na rakovinu jazyka, známe už díky životopisu Smrt nemá poslední slovo. Knižka Cesta malých kroků toto naše poznání prohlubuje: obsahuje svědectví těch, kdo Chiaru provázeli v posledních letech jejího života. Publikace vznikla na základě setkání v Assisi 15. září 2013, kde před očima dvanácti set posluchačů promluvili její manžel Enrico, její rodiče a sestra, autoři jejího životopisu, ošetřující lékaři a také kněz, jenž ji duchovně doprovázel. Slova, která zaznívají, jsou autentická, upřímná, nehledaná a velmi silná. Stojí za to je číst.

brožovaná, 120 stran, 249 Kč

Svatá Ludmila

Příběh české kněžny a babičky

Mezinárodně oceňovaný autor a ilustrátor Oldřich Selucký zachycuje na stránkách své nové knihy po řadě několika dobrodružných příběhů (Strážce ohně, Vojmírova cesta, Bitva na řece Pádu) osud již druhé velké české světice. Po knize Svatá Anežka z roku 2019 vychází při příležitosti výročí 1100 let od smrti české kněžny Ludmily další velkoformátová kniha pro děti, jejich rodiče a prarodiče, s názvem Svatá Ludmila - příběh české kněžny.

vázaná, 32 stran, 199 Kč

Mše svatá pro nejmenší

Samolepky, omalovánky, hry, modlitba

Pracovní sešit obsahuje 20 úkolů pro děti od 3 do 6 let. Knižka dětem přibližuje, z čeho se mše skládá a co při ní děti mohou prožít. Knižka nabízí nejrůznější hry jako je hledání rozdílů, bludiště, spojovačky, puzzle, samolepky, vybarvování a spousta dalších hravých úkolů.

brožovaná, 24 stran, 149 Kč

■ Litoměřické varhanní léto, Litoměřice, 18. srpna 2021

Katedrála sv. Štěpána, 19 hodin.

Koncert v rámci Litoměřického varhanního léta, účinkují Irena Chřibková - varhany, Ivana Ferová - housle, Lenka Švehlíková - mezzosoprán.

■ Slavnostní požehnání po opravě kostela Čtrnácti sv. pomocníků při františkánském klášteře, Kadaň, 21. srpna 2021

Kostel Čtrnácti sv. Pomocníků, 10.00 hodin.

10.00 hodin - slavnostní požehnání nového oltáře, svatostánku a varhan po několikaleté rekonstrukci kostela při mši svaté, kterou bude celebrovat litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Na varhany bude hrát - Mgr. Radek Rejšek, bohoslužbu zpěvem doprovodí - Collegium hortense. 12.00 hodin - občerstvení u Konírny. 13.15 hodin - koncert. 13.45 hodin - komentovaná prohlídka chrámu.

■ Mariánská pouť, Albrechtice v Jizerských horách, 21. srpna 2021

Kostel sv. Františka, 10.00 hodin. Poutní mše svatá s procesím do Mariánské hory.

■ Koncert, Hrubá Skála, 21. srpna 2021

Kostel sv. Josefa, 16.00 hodin. Účinkuje Adamusovo trio.

■ Koncert, Krásná Lípa, 21. srpna 2021

Kostel sv. Marie Magdaleny, 18 hodin.

Vivaldiho Čtvero ročních období a další slavné barokní skladby. Účinkují Lucie Sedláková Hülová - sólo housle, Ensemble Lucis, Jiřina Dvořáková Marešová - varhany, cembalo.

■ 21. Diecézní pouť mládeže, Mnichovo Hradiště - Horní Police, 23.8.-28.8.2021

Diecézní pouť mládeže za rodiny a duchovní povolání (Mnichovo Hradiště - Horní Police). www.pout.wz.cz

■ Litoměřické svátky hudby, Litoměřice, 28. srpna 2021

Kostel Všech svatých, 19 hodin.

Účinkuje Václav Hudeček, Jiří Vodička - housle, Kristýna Kústková - soprán, Roman Janál - baryton, Plzeňská filharmonie, diriguje Tomáš Brauner. Od 16.00 hodin bude veřejná generální zkouška.

■ Poutní slavnost, Teplice, 29. srpna 2021

Kostel sv. Jana Křtitele, 10.00 hodin. Poutní slavnost.

■ Litoměřické svátky hudby, Lovosice, 29. srpna 2021

Kostel sv. Václava, 19.00 hodin.

Účinkuje Václav Hudeček - housle, Laureát luhačovické akademie V. Hudečka - housle, Alma Ansámbl.

Změna programu vyhrazena

sobota
21. srpna
2021 od 10 h.

**Biskupství litoměřické
a Římskokatolická farnost v Kadani**

si vás dovoluji srdečně pozvat ke **slavnostnímu
znovuvyvěcení kostela**

Zvěstování Páně a Čtrnácti svatých pomocníků
při někdejších františkánském klášteře v Kadani

Pontifikální mši svatě předsedá
litoměřický biskup Mons. Jan Baxant,
nově požehnané varhany
rozezní Mgr. Radek Rejšek,
bohoslužbu zpěvem doplní
Collegium hortense

Společenství z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají **každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin** v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Svatojánská výstava 5. 8. – 31. 10. 2021

MUZEUM BENÁTECKA

Jedné z nejsymboličtějších postav českých dějin – svatému Janu Nepomuckému – je věnována nová výstava v Muzeu Benátecka. Ze skutečného Jana či Johana z Nepomuka, který svůj život prožil jako pečlivý úředník pražského arcibiskupství a jehož smrt byla v podstatě nechtěným důsledkem mocenského boje mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna, se v průběhu času stal nejvýznamnější český světec, který je uctíván nejen v Čechách a ve střední Evropě, ale i v mnoha oblastech světa.

Nepomuk se stal neodmyslitelným prvkem života české barokní společnosti. Jeho vyobrazení se stala pevnou součástí nejen naprosté většiny měšťanských i venkovských domácností, ale též české krajiny. Stovky světcových plastik dodnes dotváří krajinný kolorit Čech a není snad kostela, ve kterém by nebyla alespoň jedna svatojánská socha či obraz zpodobňující tohoto svatého ochránce a přímluvce. Racionální 19. a 20. století pak svatojánskou legendu v různé míře zpochybovalo, svatý Jan se opět stal zástupným symbolem, tentokrát výkladu našich dějin.

Výstava je věnována především výtvarným zobrazením světe, který byl

jak špičkovými umělci své doby, tak i laickými kameníky, řezbáři a malíři zpodobňován v podstatě stále stejně, podle jediného vzoru. Textový doprovod výstavy přibližuje oba životy Jana Nepomuckého, ten skutečný, postavený na historických faktech i ten legendární, duchovní.

Muzeum Benátecka
Zámek 49, 294 71 Benátky nad Jizerou
www.muzeummb.cz/muzeum-benatecka

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz

Objednávky: objednavky@paulinky.cz

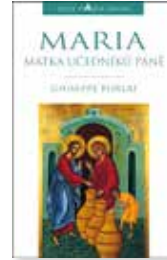
Jungmannovo náměstí 18

110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

Guiseppe Forlai

Maria, Matka učedníků Páně

V této knížce se pokusíme nastínit Mariin hluboký vztah k Duchu Svatému a k Církvi. Duch Svatý je tím, kdo formuje tělo Božího Syna v lůně ženy, i tím, kdo utváří Církev v lůně jeruzalémského večeřadla. Kdykoli třetí osoba božské Trojice dává život něčemu novému, Maria je u toho. Tak jako nelze oddělit Matku od Syna, působením plodného Božího Ducha je nerozlučně propojen Mariin život i s životem Církve. Církev je neustále závislá na vanutí Ducha, ale jeho vanutí je účinné, není-li Duch zarmucován (srov. Ef 4,30), jinými slovy, pokud mu říkáme „tady jsem“, podobně jako nazaretská Panna.

brož., 88 s., 149 Kč

Evangelium na každý den 2022

Knížka kapesního formátu je každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Podněty k rozjímání na rok 2022 připravil P. Petr Vrbacký. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne.

brož., 488 s., 119 Kč

Kateřina Lachmanová

Novéna s bl. Carlem Acutisem

Následující novéna neboli devítidenní modlitba, při níž prosíme bl. Carla Acutise o přimluvu u Boha, je postavena na některých jeho krátkých, zato však „výživných“ výroch. Může být použita jako mini duchovní obnova, ať už individuálně nebo ve společenství, ale také jako prosba o světlo a pomoc v nesnážích, případně jako přimluvná modlitba za druhé: za obrácení našich blízkých – sourozenců či kamarádů, rodičů, vlastních dětí nebo kmotřenců –, za uzdravení vztahů v rodině, za těžce nemocné, za lidi v závislostech atp.

brož., 16 s., 39 Kč

Liturgický kalendář na rok 2022

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich Biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období.

brož., 64 s., 55 Kč

Kapesní diář na rok 2022 s liturgickým kalendářem

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne.

brož., 144 s., 95 Kč

**ROK SV. LUDMILY
NÁRODNÍ POUŤ TETÍN**

**NÁRODNÍ
SVATOLUDMILSKÁ
POUŤ TETÍN**

18.9.2021

11.00 Slavnostní bohoslužba celebrowaná papežským legátem
13.00 Bohatý celoodpolední program pro celé rodiny
20.00 Večerní koncerty

Přijďme si společně připomenout převratné události, které měly vliv na vznik české státnosti.
1100 let od úmrtí sv. Ludmily, babičky sv. Václava, z rodu Přemyslovců.

VÍCE INFORMACÍ NA
www.alpha.cz/1100-let-od-mucenstvi-sv-
voly-ludmily

Pořadatelé: Hlavní mediální partneři:

Dárci a sponzoři: Akce se koná díky finanční podpoře

MODLITBA K SV. LUDMILE

Svatá kněžno Ludmilo, tys byla po tisíc let první a jedinou českou světící. Tvůj příkladný život z víry nepřestává prozařovat staletí až do dnešních dnů. Tvá odvaha přijmout a radikálně žít evangelium po počátku křesťanství v Čechách překračuje svým významem hranice naší země. Až do dnes, i když trochu zapomenutá a skrytá, stále zůstáváš uprostřed svého lidu, abys, okrášlená nebeskou slávou, byla i nadále naší kněžnou, matkou víry, ochránkyní svého lidu a jeho mocnou orodovnicí u Boha.

Bud' s námi, prosíme, abychom podle tvého příkladu a naplnění Kristovým světlem, vydávali svědectví evangelium, sloužili Bohu v bratřích a sestřích, hledali cesty spravedlnosti, pokoje a smíření a obstáli ve všech životních zkouškách. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

SV. LUDMILA MATKA VĚŘÍCÍCH ČESKÉ ZEMĚ

Nově zrekonstruovaná fara ležící v srdci Lužických hor vám nabízí krásné ubytování v čisté přírodě.

Pojďte s námi zažít Boží klid FARA JÍTRAVA

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jitřava

E-mail: farnostjitrava@seznam.cz

FARA JÍTRAVA, Jitřava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE

www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2021 vyjde pět čísel
- cena 1 ks je 30 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dltm.cz). **Odborná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davídková a Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tisk Horák, a.s., Ústí nad Labem. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. +420 734 871 023.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

LITOMĚŘICE 11. 6. 2021

BIŘMOVÁNÍ 2021

CHOMUTOV 23. 5. 2021

MĚLNÍK 29. 6. 2021

Svatý Václav a svatá Ludmila

Kostel sv. Petra a Pavla, Mělník

Foto: Dominik Faustus